



نام آزمون: عربی ۲

زمان بر گزاری: ۵۰ دقیقه



<p>عَيْنُ الْخَطَا:</p> <p>۱ هذه اليد يَحِبُّهَا اللهُ : این دست است و خداوند آن را دوست می دارد!</p> <p>۲ هذه يدُ يَحِبُّهَا اللهُ : این دستی است که خداوند آن را دوست می دارد!</p> <p>۳ هؤلاء المَكْرُمُونَ لَا يَتَكَبَّرُونَ عَلَى أَوْلَئِكَ : این گرامیان بر آن ها تکبر نمی ورزند!</p> <p>۴ هؤلاء مَكْرُمُونَ لَا تَهُمُّ لَا يَتَكَبَّرُونَ عَلَى الْآخَرِينَ : اینان گرامی هستند، چون بر دیگران تکبر نمی کنند!</p>	<p>۱</p>
<p>عَيْنُ الْأَصَحِّ وَ الْأَدَقِّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ او التَّعْرِيبِ او الْمَفْهُومِ</p> <p>أَنَا وَ زَمِيلَاتِي بِحَاجَةٍ إِلَى مَدْرَسِهِ حَاقَتْهُ تَعَلُّمَنَا الدَّرُوسَ مِنْ جَدِيدٍ!</p> <p>۱ من و همشاگردی هایم معلم برجسته ای درخواست کرده ایم که درس ها را از نو از او تعلیم بگیریم!</p> <p>۲ من و همکلاسی هایم نیازمند مدرسی ماهر هستیم که درس ها را از نو به ما آموزش دهد!</p> <p>۳ من و دوستانم محتاج مدرس حاذق می باشیم تا دروس را دوباره از او بیاموزیم!</p> <p>۴ من و رفقایم به معلمی ماهر نیازمندیم تا درسهایمان را مجدداً به ما یاد بدهد!</p>	<p>۲</p>
<p>عَيْنُ الْأَصَحِّ وَ الْأَدَقِّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ</p> <p>تَأَثَّرَاتُ الطَّالِبَاتِ بِكَلَامِ مَعْلَمَتِهِنَّ عَمِيقاً فَتَغَيَّرَ أُسْلُوبُ تَعَلُّمِهِنَّ!</p> <p>۱ دانش آموزان از کلمات معلم خویش تأثیر ژرفی پذیرفته بنابراین اسلوب آموزش آن ها دگرگون می شود!</p> <p>۲ دانشجویان از حرف معلم خویش عمیقاً متأثر شدند لذا نحوه ی آموزش خود را عوض کردند!</p> <p>۳ شاگردان از سخن معلم خود تأثیر عمیقی پذیرفتند و شیوه ی آموختن خویش را تغییر دادند!</p> <p>۴ دانش آموزان عمیقاً تحت تأثیر سخن معلم خود قرار گرفتند لذا روش آموختن آن ها تغییر کرد!</p>	<p>۳</p>
<p>عَيْنُ الْخَطَا فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ:</p> <p>۱ كيف يُظْهَرُ حُبُّ اللهِ: چگونه محبت به خدا را اظهار می کنی؟</p> <p>۲ وَ تَعْصِيَةُ فِي الْخُلُواتِ! وَ در خلوت ها و تنهایی ها از او نافرمانی می کنی!</p> <p>۳ أَلَا تَعْلَمُ أَنَّ الْمَحَبَّ الصَّادِقَ: آیا نمی دانی که دوستدار همیشه صادق است.</p> <p>۴ مطيع لمن يُحِبُّهُ! مطيع کسی است که دوستش دارد!</p>	<p>۴</p>
<p>عَيْنُ الْأَصَحِّ وَ الْأَدَقِّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ:</p> <p>«الْإِبْتِسَامُ عَلَى الْحَيَاةِ يَقْوِيكَ عَلَى إِتْجَازِ الْأَعْمَالِ الصَّعْبَةِ وَ الْأُمُورِ الْعَظِيمَةِ!»</p> <p>۱ خندیدن بر زندگی، تو را بر انجام کارهای شاق و سخت و بزرگ قادر می سازد!</p> <p>۲ خندیدن برای زنده ماندن، اعمال سخت و کارهای بزرگ را برای تو ساده می کند!</p> <p>۳ لبخند زدن برای حیات داشتن، تو را در اعمال سخت و کارهای عظیم یاری می دهد!</p> <p>۴ لبخند زدن به زندگی تو را در انجام دادن اعمال سخت و کارهای عظیم توانمند می کند!</p>	<p>۵</p>





<p>عَيْنِ الصَّحِيح:</p> <p>٦</p>	<p>١ لا تتكاسل، فَإِنَّ النَّجَاحَ لَا يُنَاسِبُ الْكَسَلَ! تنبلی مکن که موفقیت با تنبلی تناسب ندارد!</p> <p>٢ لا تتكاسل الممرّضه الحاذقه عن أعمالها! ای پرستار ماهر، در انجام کارهایت تنبلی مکن!</p> <p>٣ شاهد الطّلاب درجاتهم فی الصفّ فائزين! نمره دانش آموزان کلاس را نگاه کن که چگونه موفق هستند!</p> <p>٤ صادق الَّذی يُشْفِقُ علیک و أنت فی غفلة! آنکه دلسوز تو است، با تو دوستی کرد در حالی که غافل بودی!</p>
<p>٧</p>	<p>عَيْنِ الْأَصَحِّحِ وَ الْأَدَقِّ فِي الْأَجْوِبَةِ لِلترجمة:</p> <p>«الزَّمِ التَّفَكُّرَ وَ التَّعَلَّمَ فَهُمَا أَمْرَانِ قَدْ شَجَعَ الْإِسْلَامُ الْمُسْلِمِينَ بِهِمَا مِنْذُ ظُهُورِهِ!»</p> <p>١ همراه تفکّر و آموختن باش، زیرا این امور از ابتدای ظهور اسلام مورد تأکید بوده و مسلمانان به آن تشویق شده‌اند!</p> <p>٢ تفکّر و تعلیم بر تو واجب است، چه این دو امر همان است که اسلام از ابتدای ظهور به مسلمانان تأکید کرده است!</p> <p>٣ بر تفکّر و آموزش متعهد باش، زیرا آن‌ها اموری هستند که اسلام از ابتدای ظهورش مسلمین را بدان‌ها تشویق کرده است!</p> <p>٤ پای‌بند تفکّر و یادگیری باش، چه آن‌ها دو امری هستند که اسلام از ابتدای ظهورش مسلمانان را بدان‌ها تشویق کرده است!</p>
<p>٨</p>	<p>عَيْنِ الْخَطَأِ:</p> <p>١ والِدَانِ يَخْفِقُ قَلْبَهُمَا لِحُبِّ أَوْلَادِهِمَا دَائِمًا! والدین قلبشان همواره به عشق فرزندان‌شان میتپد!</p> <p>٢ رَأَيْتَ إِقْبَالَ أَوْلَادِنَا عَلَى التِّلْفِيزِیُونِ قَدْ ازداد! توجه فرزندانمان را به تلویزیون مبینیم که زیاد میشود!</p> <p>٣ إِنَّ أَحَبَّ الْأَعْمَالِ عِنْدَ اللَّهِ أَدْوَمُهَا وَ إِن قَلَّتْ! محبوبترین اعمال نزد خداوند بادوامترین آنهاست، اگرچه اندک باشد!</p> <p>٤ عَلَى الْإِنْسَانِ أَنْ يَنْتَحِرَ مِنْ كُلِّ عِبُودِيَّةٍ إِلَّا عِبُودِيَّةَ اللَّهِ تَعَالَى! بر انسان است که از هر عبودیتی جز عبودیت خداوند تعالی آزاد شود!</p>
<p>٩</p>	<p>عَيْنِ الْخَطَأِ فِي تَرْجُمَةِ الْعِبَارَةِ التَّالِيَةِ:</p> <p>١ الظُّلَمُ عَلَى الضَّعِيفِ أَقْبَحُ الظُّلَمِ، وَ هَذَا الْعَمَلُ مَذْمُومٌ! ظلم بر ضعیف، زشت‌ترین ظلم است و این کار ناپسند است!</p> <p>٢ وَ إِنَّ عِبَادَتَهُمْ عِبَادَةُ الْأَحْرَارِ، وَ هِيَ أَفْضَلُ الْعِبَادَاتِ! و عبادت آن‌ها، مثل آزادگانست که عبادت برتر شناخته می‌شود!</p> <p>٣ تَفَكَّرْ سَاعَةً خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةِ سَبْعِينَ سَنَةً! ساعتی اندیشیدن بهتر از عبادت هفتاد سال است!</p> <p>٤ شَرُّ النَّاسِ مَنْ لَا يُعْتَقِدُ الْأَمَانَةَ وَ لَا يَجْتَنِبُ الْخِيَانَةَ! بدترین مردم کسی است که پایبند به امانت نباشد و از خیانت دوری نکند!</p>
<p>١٠</p>	<p>عَيْنِ الْخَطَأِ فِي تَرْجُمَةِ الْعِبَارَةِ التَّالِيَةِ:</p> <p>١ أَفْضَلُ النَّاسِ أَكْثَرُهُمْ عَقْلاً! برترین مردم، عاقل‌ترین آن‌ها هستند!</p> <p>٢ أَحْسَنُ عِبَادَتِكَ عِنْدَ اللَّهِ أَخْفَاهَا! بهترین عبادت‌ها نزد خداوند آن است که پوشیده‌تر باشد!</p> <p>٣ اخْتَارَ اللَّهُ لِرِسَالَتِهِ أَصْدَقَ الرِّجَالِ لِسَانًا! خداوند برای رسالتش راستگوترین مردان را انتخاب کرد!</p> <p>٤ أَكْثَرُ الْعِبَادِ ارْتِفَاعًا فِي الدَّرَجَاتِ أَذْكَاهُمْ! بلندمرتبه‌ترین بندگان در رتبه‌ها و درجات با ذکاوت‌ترین آن‌ها هستند!</p>
<p>١١</p>	<p>كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةً. عَيْنِ الْأَقْرَبِ إِلَى مَفْهُومِ الْآيَةِ:</p> <p>١ أَيُّهَا النَّفْسُ! لَا نَجَاةَ إِلَّا بِمَا كَسَبْتَ مِنَ التَّوَابِ فَإِنَّهُ خَيْرٌ زَاد! ایها نفس! لا نجاته الا بما کسبت من التوبه فانه خير زاد!</p> <p>٢ جَمَالَ النَّفْسِ فِي اكْتِسَابِ التَّوَابِ وَ مَا يُسْأَلُ عَنْهُ! جمال النفس في اكتساب التوبه و ما يُسأل عنه!</p> <p>٣ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَ مِنْ أَسَاءَ فَعَلِيلًا! من عمل صالحاً فلنفسه و من أساء فعليلاً!</p> <p>٤ عَمَلَ الْإِنْسَانِ رَفِيقَهُ فَاخْتَرْ لَهُ مَا يُحْسِنُهُ! عمل الإنسان رفيقه فاختر له ما يحسنه!</p>
<p>١٢</p>	<p>«مُوفَقِيَّتِ آمَادِهِ از آسمان فروود نمی‌آید بلکه رسیدن به آن مستلزم تحمل سختی‌ها است!» :</p> <p>١ التَّوْفِيقُ لَا يَأْتِي مِنَ السَّمَاءِ مَجْهَرًا، بَلِ الْحُصُولُ عَلَيْهِ يَسْتَلْزِمُ تَحْمِلَ الْمَصَائِبِ! التوفيق لا يأتي من السماء مجهرًا، بل الحصول عليه يستلزم تحمل المصائب!</p> <p>٢ النَّجَاحُ لَا يَأْتِي مِنَ السَّمَاءِ مُسْتَعْدًّا، بَلِ الْوَصُولُ إِلَيْهِ مُسْتَلْزِمُ تَحْمِلِ الْمَصَائِبِ! النجاح لا يأتي من السماء جاهزًا، بل الوصول اليه يستلزم تحمل المصائب!</p> <p>٣ التَّوْفِيقُ جَاهِزًا لَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، بَلِ الْإِتِّصَالُ إِلَيْهِ مُسْتَلْزِمُ أَنْ تَحْتَمِلَ الشَّدَائِدَ! التوفيق جاهزاً لا ينزل من السماء، بل الاتصال اليه مستلزم أن تتحمل الشدائد!</p> <p>٤ أَنَّ النَّجَاحَ لَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ جَاهِزًا، بَلِ الْوَصُولُ إِلَيْهِ يَسْتَلْزِمُ تَحْمِلَ الشَّدَائِدِ! ان النجاح لا ينزل من السماء جاهزاً، بل الوصول اليه يستلزم تحمل الشدائد!</p>



<p>عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي التَّعْرِيبِ: «روزی ماه رمضان ارادهی انسان را برای قبول مسؤولیت در جامعه تقویت می‌کند، زیرا او در این ماه مفهوم صبر و ایثار و استقامت را درک می‌کند!»</p> <p>۱) یَعْلَمُ صَوْمَ شَهْرِ رَمَضَانَ الصَّبْرَ وَالْإِثَارَ وَالثَّبَاتَ لِلْإِنْسَانِ وَ يَقْوَى إِرَادَتَهُ لِقَبُولِ الْمَسْئُولِيَّةِ فِي مَجْتَمَعِهِ!</p> <p>۲) صَوْمَ شَهْرِ رَمَضَانَ يَقْوَى إِرَادَةَ الْإِنْسَانِ لِقَبُولِ الْمَسْئُولِيَّةِ فِي الْمَجْتَمَعِ، لِأَنَّهُ يَدْرِكُ فِيهِ مَفْهُومَ الصَّبْرِ وَالْإِثَارَ وَالثَّبَاتَ!</p> <p>۳) كَانَ الصَّوْمُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ يَقْوَى إِرَادَةَ الْإِنْسَانِ لِقَبُولِ الْمَسْئُولِيَّةِ فِي الْمَجْتَمَعِ، وَ يَتَعَلَّمُ فِيهِ الصَّبْرَ وَالتَّضَحِّيَّةَ وَ الْمَقَاوِمَةَ!</p> <p>۴) الصَّوْمُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ يَقْوَى إِرَادَةَ الْإِنْسَانِ لِقَبُولِ مَسْئُولِيَّةٍ فِي الْمَجْتَمَعِ، لِأَنَّهُ يَعْلَمُ الْإِنْسَانَ فِي هَذَا الشَّهْرِ الصَّبْرَ وَالتَّضَحِّيَّةَ وَالثَّبَاتَ!</p>	۱۳
<p>«مقدمه کتاب پنج صفحه است و چهار سال پیش آخرین صفحه آن را نوشتم!» . عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي التَّعْرِيبِ :</p> <p>۱) مَقْدَمُهُ كِتَابِي خَمْسَ صَفَحَاتٍ وَ كَتَبْتُ آخِرَ صَفْحَةٍ مِنْهُ قَبْلَ أَرْبَعِ سَنَوَاتٍ!</p> <p>۲) لِكِتَابِي خَمْسَ صَفَحَاتٍ مِنَ الْمَقْدَمَةِ وَ كَتَبْتُ آخِرَ صَفْحَةٍ مِنْهُ قَبْلَ رَابِعِ سَنَوَاتٍ!</p> <p>۳) الصَّفَحَاتُ الْخَامِسَةُ لِمَقْدَمَةِ كِتَابِي وَ قَبْلَ أَرْبَعِ سَنَوَاتٍ قَدْ كَتَبْتُ الصَّفْحَةَ الْآخِرَةَ مِنْهَا!</p> <p>۴) هُنَاكَ خَامِسَةُ صَفَحَاتٍ لِمَقْدَمَةِ كِتَابِي وَ قَبْلَ رَابِعِ سَنِينَ كَتَبْتُ الصَّفْحَةَ الْآخِرَةَ مِنْهَا!</p>	۱۴
<p>عَيْنَ الْأَصَحِّ وَ الْأَدَقِّ لِلتَّعْرِيبِ:</p> <p>«هنگامی که خبر پیروزی مسلمانان منتشر شد مردم به رزمندگان تبریک گفتند.»</p> <p>۱) لَمَّا انْتَشَرَ خَبَرُ انْتِصَارِ الْمُسْلِمِينَ، هَمَّ النَّاسُ الْمَقَاتِلِينَ.</p> <p>۲) إِذَا يَنْتَشِرُ نَبَأُ نَصْرِ الْمُسْلِمِينَ، النَّاسُ هَمُّوا الْمَجَاهِدِينَ.</p> <p>۳) عِنْدَمَا نَشَرَ خَبَرَ انْتِصَارِ الْمُسْلِمِينَ، يُهْنِئُوا النَّاسَ الْمَقَاتِلِينَ.</p> <p>۴) حِينَمَا خَبَرَ نَجَاحِ الْمُسْلِمِينَ انْتَشَرَ، النَّاسُ يَهْنِئُونَ الْمَجَاهِدِينَ.</p>	۱۵
<p>عَيْنَ الْأَصَحِّ وَ الْأَدَقِّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّعْرِيبِ :</p> <p>«او در مقابل ناملایمات سخت تر از صخره است، لذا در زندگی خود پیشرفت می‌کند!»</p> <p>۱) إِنَّهَا أَصْلَبُ مِنَ الصَّخْرَةِ أَمَامَ الْمَصَائِبِ، لِهَذَا تَتَقَدَّمُ فِي حَيَاتِهَا!</p> <p>۲) هُوَ مَقَابِلُ الشَّدَائِدِ أَصْلَبُ مِنَ الصَّخْرَةِ، لِهَذَا قَدْ تَقَدَّمَ فِي الْحَيَاةِ!</p> <p>۳) إِنَّهُ أَكْثَرُ اسْتِحْكَامًا مِنَ الصَّخْرَةِ مَقَابِلَ الْبَلَاءِ، فَتَتَقَدَّمُ فِي حَيَاتِهِ!</p> <p>۴) هِيَ أَشَدُّ مِنَ الصَّخْرَةِ فِي مُوَاجَهَةِ الْمَشْكَلاتِ، فَتُزْهِدُ إِلَى الْأَمَامِ فِي الْحَيَاةِ!</p>	۱۶
<p>عَيْنَ الْأَصَحِّ وَ الْأَدَقِّ لِلتَّرْجُمَةِ:</p> <p>انسان با استفاده از سنن و قوانین غیرقابل تغییر در جهان به هدف خود خواهد رسید.</p> <p>۱) بِالِاتِّتِافِاقِ مِنَ السَّنَنِ وَ الْقَوَانِينِ الَّتِي لَا تَتَغَيَّرُ يَصِلُ الْإِنْسَانُ إِلَى أَهْدَافِهِ.</p> <p>۲) سَوْفَ يَصِلُ الْإِنْسَانُ إِلَى هَدَفِهِ بِاسْتِفَادَتِهِ مِنَ السَّنَةِ وَ الْقَوَانِينِ دُونَ تَغْيِيرِ.</p> <p>۳) سَيَصِلُ الْإِنْسَانُ إِلَى غَايَتِهِ بِالِاسْتِفَادَةِ مِنَ السَّنَنِ وَ الْقَوَانِينِ الَّتِي لَا تَتَغَيَّرُ فِي الْعَالَمِ.</p> <p>۴) الْإِنْسَانُ يَتِمَتَّعُ بِالسَّنَنِ وَ الْقَوَانِينِ الَّتِي لَا تَتَغَيَّرُ وَ سَوْفَ يَصِلُ إِلَى الْغَايَةِ فِي الدُّنْيَا.</p>	۱۷
<p>عَيْنَ الْأَصَحِّ وَ الْأَدَقِّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّعْرِيبِ :</p> <p>«کودکان در فلسطین از هر طرف بر غاصبان سنگ پرتاب می کنند!»</p> <p>۱) يَرْمِي الْأَطْفَالُ الْفِلَسْطِينِيِّينَ الْحِجْرَ مِنْ كُلِّ أَطْرَافٍ عَلَى الْغَاصِبِينَ!</p> <p>۲) الْحِجَارَةُ تُضَبُّ مِنَ الْأَطْفَالِ عَلَى الْأَعْدَاءِ فِي فِلَسْطِينَ مِنْ كُلِّ جِهَةٍ!</p> <p>۳) الْأَوْلَادُ فِي أَرْضِ فِلَسْطِينَ يَصَبُّ الْأَحْجَارَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ عَلَى الْغَاصِبِينَ!</p> <p>۴) إِنَّ الْأَطْفَالَ فِي فِلَسْطِينَ يَرْمُونَ الْحِجْرَ عَلَى الْغَاصِبِينَ مِنْ كُلِّ صَوْبٍ!</p>	۱۸
<p>عَيْنَ مَا لَيْسَ فِيهِ اسْمُ التَّفْضِيلِ:</p> <p>۱) اتَّقَى النَّاسُ مَنْ لَا يَخَافُ النَّاسُ مِنْ لِسَانِهِ!</p> <p>۲) كَانَ مِنْ بَيْنِ أَوْصِدَائِي مَنْ هُوَ أَنْجَحُ التَّلَامِيذِ!</p> <p>۳) أَعْلَمُ أَنَّ مَنْ جَمَعَ عِلْمَ النَّاسِ إِلَى عِلْمِهِ فَهُوَ عَلِيمٌ!</p> <p>۴) إِنَّ اللَّوْنَ الْأَبْيَضَ أَحْسَنُ لَوْنٍ لِلْبَيْسَةِ الْمَرَضَاتِ!</p>	۱۹
<p>عَيْنَ «لَا» نَفْيِ:</p> <p>۱) يَا عَاقِلُ! لَا تَتَفَكَّرْ فِي شُؤْنِ الْآخِرِينَ!</p> <p>۲) فَلَا تَجْعَلْ بَاطِنَ حَيَاتِكَ مُعَادِلًا لظَاهِرِ حَيَاتِهِمْ!</p> <p>۳) فَلَا أَحَدٌ إِلَّا وَ عِنْدَهُ مَشَاكِلُ فِي بَاطِنِ حَيَاتِهِ!</p> <p>۴) لَا يَعْلَمُهَا أَحَدٌ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى!</p>	۲۰



۲۱	عَبَّيْنِ الصَّحِيحَ عَنِ الضَّمِيرِ (على حسب مرجعه): ۱) في مدرستنا مديرة ذكية، تُرجع الأمور كُلها إليه! ۲) كان هذا الطُّفْل يبكي لأن أمَّها لم تكن في جنبه! ۳) اشتريت أشياء كثيرة من السُّوق، بعضه لأُمِّي، فدفعتها له، ففرحت! ۴) قال أحد العلماء: لانخاف من الموت لأنه سفر لنا من مكان إلى مكان آخر!
۲۲	عَبَّيْنِ الخَطَأَ عَنِ اسم التفضيل: ۱) الحديقة الصَّغرى مع الأشجار المثمرة أحسن من الحديقة الكبرى من دون الأثمار! ۲) الإخوان الَّذِينَ يساعدوننا في أمورنا الصَّعبة خير إخوان في حياتنا! ۳) إِنَّ الأعمالَ الَّتِي نعلمها لكسب الحلال فَضلي من بقيَّة أعمالنا! ۴) ساعات تفكُّرنا في اليوم الواحد أَقلُّ من نومنا عادةً!
۲۳	مَبَّرِ الخَطَأَ فِي اسم التفضيل: ۱) أَنْتَنِي يَا تلميذاتي أَحسَنُ مَنْ رَأَيْتُ حَتَّى الآن! ۲) نحن فَضْلِي بَيْنَ تلميذات هذه المدرسة! ۳) أُختي العزيزة زينب هي أَكْبَرُ مَنِي سُنَّا! ۴) أنتم يا أَصْدِقائِي أَفضَلونَ في الدِّراسَةِ!
۲۴	عَبَّيْنِ العبارةَ الَّتِي جاءَ فيها المفعول: ۱) أَحَبُّ عِبَادِ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ أَنْفَعُهُمْ لِعِبَادِهِ! ۲) لَيْسَ شَيْءٌ أَثْقَلُ فِي الْمِيزَانِ مِنَ الْخُلُقِ الْحَسَنِ! ۳) يَا سائرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ؛ يَا أَزْهَمَ الرَّاحِمِينَ! ۴) يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ؛ وَ يَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ!
۲۵	عَبَّيْنِ العبارةَ الَّتِي جاءَ فيها الفاعل: ۱) يُصْنَعُ الخُبْزُ مِنَ العجينِ. ۲) كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ ۳) خَيْرُ إِخْوَانِكُمْ مَنْ أَهْدَى إِلَيْكُمْ عُيُوبَكُمْ. ۴) تَفَكَّرْ سَاعَةً خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةِ سَبْعِينَ سَنَةً.
۲۶	عَبَّيْنِ الصَّحِيحَ فِي قِرَاءَةِ الكلماتِ مِنَ العباراتِ التَّالِيَةِ: ۱) «عِدَاوَةُ الْعَاقِلِ خَيْرٌ مِنْ صِدَاقِهِ الْجَاهِلِ». ۲) «مَا أَرْضَى الْمُؤْمِنُ رَبَّهُ بِمَثَلِ الْجَلَمِ». ۳) «اللَّهُمَّ كَمَا حَسَنْتَ خَلْقِي، فَحَسِّنْ خُلُقِي». ۴) «أَعْلَمُ النَّاسِ، مَنْ جَمَعَ عِلْمَ النَّاسِ إِلَى عِلْمِهِ».



۲۷	عَبَّيْنِ الأصَحَّ وَ الأدقَّ فِي الأجوبةِ للترجمة: «زَوَّدَ اللَّهُ كَلَّاً مِنْ مَخْلُوقَاتِهِ بِخَصَائِصٍ مِمَّنَّازَةٍ حَتَّى يَسْتَفِيدَ مِنْهَا فِي الْحِفَافِ عَنْ نَفْسِهِ مَقَابِلَ خَشَوْنَةِ الْحَيَاةِ!» ۱) خدا هریک از مخلوقاتش را خصوصیت ممتازی بخشیده تا با آن خود را در زندگی خشن و سخت حفاظت کند! ۲) خدا همه مخلوقات را به خصایل برجسته‌ای مجهز کرده تا آنها را در حفاظت از خود در برابر ناملایمات زندگی به‌کار گیرند! ۳) خداوند به هر کدام از آفریده‌ها خصلت ممتازی داده تا بدان وسیله بتوانند از خود در مقابل خشنونت زندگی محافظت نمایند! ۴) خداوند هریک از آفریدگانش خصوصیات برجسته تجهیز کرده تا از آنها در حفاظت از خویش در مقابل خشنونت زندگی استفاده کند!
۲۸	عَبَّيْنِ الأصَحَّ وَ الأدقَّ فِي الأجوبةِ للترجمة : «مَنْ عَرَفَ الدُّنْيَا مَعْرِفَةً حَقِيقِيَّةً، لَا تَخْدَعُ قَلْبَهُ ظَوَاهِرُهَا الْخَلَابِيَّةُ!»: ۱) اگر کسی واقعاً دنیا را بشناسد، ظاهر دلربایش او را فریب نمی‌دهد! ۲) آنکه حقیقت دنیا را شناخته باشد، ظاهر فریبنده آن، فریبش نمی‌دهد! ۳) آن کسی که دنیا را عمیقاً شناخت، به ظواهر خوش آن، دل خوش نمی‌کند! ۴) هر کس که دنیا را به‌طور واقعی بشناسد، ظواهر دلربای آن قلبش را نمی‌فریبند!



عَيْنِ الْخَطَأِ:

- ۱) يَجِبُ عَلَى الْمَرْأَةِ الْمُسْلِمَةِ مَنَعَ الْآخَرِينَ مِنَ التَّكَاثُلِ! زَنَ مُسْلِمَانِ بَايَدِ دِيْكَرَانِ رَا اَز تَتَبَلِي مَنَعِ كُنْدَا!
- ۲) لَمْ يُشَاهَدْ فِي الْحَرْبِ أَشْجَعُ مِنْ جِيُوشِ الْإِسْلَامِ: دَر جَنَگ شَجَاعَتَر اَز سِيَاهِيَانِ اِسْلَامِ دِيْدَه نَشْدَه اِسْت.
- ۳) أَنْتَ تُصَلِّ إِلَيَّ أَهْدَاكَ إِنْ كُنْتُ دُوِيًّا فِي أَعْمَالِكَ! تُو بَه هَدَفْت خَوَاهِي رَسِيْد، اِگَر دَر كَار خَوِيْش بَا پِشْتَكَار مِي بُوْدِي!
- ۴) هَبَطَ الْإِنْسَانُ عَلَى سَطْحِ الْقَمَرِ وَ اكْتَشَفَ بِأَنَّهُ كَوْكَبٌ هَامِدٌ: اِنْسَانِ بَر سَطْحِ مَاه فَرْوَد اَمَد وَ كَشَفَ كَرْدَه كِه اَن، سَتَارَه خَامُوش وَ سَرْدِي اِسْت.

۲۹

عَيْنِ الْخَطَأِ فِي التَّرْجَمَةِ :

- ۱) أَحَبُّ عِبَادِ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ أَنْفَعُهُمْ لِعِبَادِهِ: مَحْبُوبِ تَرِيْنِ بَنَدِگَانِ خُدا نَزْدِ خُداوَنَدِ سُوْدَمَنَدَتَرِيْنِ اَن هَا بَرَايِ بَنَدِگَانِش اِسْت.
- ۲) وَ مَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ؟: هَر چَه اَز نِيْکِي بَرَايِ خُودَتَاَنْ پِيْشِ بَفَرَسْتِيْد اَن رَا نَزْدِ خُداوَنَدِ مِي بَايِيْد.
- ۳) أَلْتَعَنْتُ طَرَحَ سُؤَالٍ صَعِبٍ يَهْدَفُ لِإِجَادِ مَشَقَّةٍ لِلْمَسْئُولِ: مَعْ گِيْرِیِ طَرَحِ يَکِ سُوْالِ مَشْکَلِ بَا هَدَفِ بَه سَخْتِي اِنْدَاخْتَنِ مُورَدِ سُوْالِ اِسْت.
- ۴) قَمِ عَنْ مَجْلِسِكَ لِأَيِّكَ وَ مُعَلِّمِكَ وَ إِنْ كُنْتُ أَمِيرًا : اَز جَايِ خُودِ بَرَايِ پَدَرْتِ وَ مَعْلَمْتِ بَلَنَدِ شُو اِگَر چَه فَرْمَانْدَه بَاشِي.

۳۰

عَيْنِ الْخَطَأِ: مَنْ تَعَرَّفَ عَلَى حَقِيقَةِ الْحَيَاةِ لَا يَضِيعُ عَمْرُهُ فِي الْكَسَالَةِ وَ الْخُمُولِ!

- ۱) هَر كِه حَقِيْقَتِ زَنْدِگِيِ خُودِ رَا بَشَنَاسَد، عَمْرِ رَا دَر كَسَالَتِ وَ تَتَبَلِيِ وَ سَسْتِيِ وِيْرَانِ نَخَوَاهَدِ كَرْدَا!
- ۲) هَر كَسِ بَا حَقِيْقَتِ زَنْدِگِيِ أَشْنَا بَاشَد، عَمْرِ خَوِيْشِ رَا دَر تَتَبَلِيِ وَ سَسْتِيِ ضَايِعِ نَمِي كُنْدَا!
- ۳) هَر اَنَكِه وَاقِئِيَّتِ زَنْدِگِيِ رَا بَدَانَد، عَمْرِ خُودِ رَا دَر كَسَلِ بُوْدِنِ وَ سَسْتِيِ تَبَاهِ نَمِي كُنْدَا!
- ۴) هَر كَسِ حَقِيْقَتِ حَيَاتِ رَا بَشَنَاسَد، عَمْرِشِ رَا دَر كَسَالَتِ وَ سَسْتِيِ تَبَاهِ نَمِي كُنْدَا!

۳۱

عَيْنِ الْخَطَأِ:

- ۱) عِنْدَمَا نَعْرِفُ كَيْفَ فَشَلْنَا نَفْهَمُ كَيْفَ سَنَنْجَحُ : هَر زَمَانِ بَدَانِيْمِ چِگُوْنَه شَكْسَتِ خُورْدِيْمِ، مِي فَهْمِيْمِ چِگُوْنَه مُوْفَقِ خَوَاهِيْمِ شُدَا!
- ۲) لَا شَكَّ أَنْكَ لَا تَخْشُرُ إِلَّا إِذَا امْتَنَعْتَ عَنِ الْمَحَاوَلَةِ : شَكِّيِ نِيْسْتِ كِه تُو فَقْطِ زَمَانِيِ كِه اَز تَلَاَشِ خُودِداَرِيِ كُنِي، زِيَانِ مِي بِيْنِي!
- ۳) إِنْ النِّجَاحُ لَا يَحْتَاجُ إِلَى الْإِقْدَامِ فَقَطْ، بَلْ إِلَى الْجَسَارَةِ أَيْضًا : پِيْرُوْزِشْدِنِ فَقْطِ بَه قَدَم هَا اَحْتِيَاْجِ نَدَارَد، بَلَكِه بَه جَسَارَتِ نِيْزِ نِيَاْزَمَنْدِ اِسْت!
- ۴) مَنْ يَكْذِبُ، لَا يَجِدُ دَلِيلًا مُقْنَعًا لِإِتْبَاتِ قَوْلِهِ أَبَدًا : كَسِيِ كِه دُرُوْغِ مِي گُوِيْد، هَر گَزِ بَرَايِ ثَابِتِ كَرْدِنِ گُفْتَه خُودِ دَلِيْلِيِ قَانَع كُنْدَه نَمِي يَابَدَا!

۳۲

عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي التَّرْجَمَةِ :

- ۱) «أَكْبَرُ الْعَيْبِ أَنْ تَعْيِبَ مَا فِيكَ مِثْلُهُ». بَزَرْگَتَرِ اَز عَيْبِ اَن چِيْزِيِ اِسْت كِه اَنچِه رَا كِه هِمَانْتَدِ اَن دُرُوْنِ تُوْسْتِ عَيْبِ بَدَانِي.
- ۲) وَ الْعَيْبَةُ، وَ هِيَ مِنْ أَهَمِّ أَسْبَابِ قَطْعِ التَّوَاضُلِ بَيْنَ النَّاسِ : غِيْبِيَّتِ اَز مُهِم تَرِيْنِ دَلَايِلِ قَطْعِ دُوسْتِيِ مِيَانِ مُرَدَمِ اِسْت.
- ۳) وَ فِي الْحِصَّةِ الثَّالِثَةِ كَانَ يَتَكَلَّمُ مَعَ زَمِيلٍ مِثْلِهِ وَ يَضْحَكُ : دَر زَنْگِ سُوْمِ بَا يَکِ هِمْكَلاْسِيِ حَرْفِ مِي زَدِ وَ مِي خَنْدِيْد.
- ۴) أَعْلِمْتُ أَشْرَفَ أَوْ أَجَلٍ مِنَ الْمَعْلَمِ : اَيَا شَرِيْف تَرِ يَا بَزَرْگُوَار تَرِ اَز مُعَلِّمِ شَنَاخْتِه اِي؟

۳۳

الخطأ في التعريب هو:

«هر کس برای برادر خود چاهی بکند، در آن می افتد!»

۳۴

- ۱) مَنْ حَفَرَ بَثْرًا لِأَخِيْهِ وَقَعَ فِيْهَا! ۲) مَنْ حَفَرَ بَثْرًا لِأَخِيْهِ وَقَعَ فِيْهَا! ۳) مَنْ يَحْفَرُ بَثْرًا لِأَخِيْهِ يَقَعُ فِيْهَا! ۴) مَنْ تَحْفَرُ بَثْرًا لِأَخِيْهِ وَقَعَ فِيْهَا!

عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي التَّرْجَمَةِ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ «هرکس به سخن حق گوش دهد، قطعاً با عدالت سخن می گوید»

- ۱) إِنْ الَّذِي يَسْمَعُ كَلَامَ الْحَقِّ يَتَكَلَّمُ بِالْعَدَالَةِ ۲) مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَى قَوْلِ الْحَقِّ اسْتِمَاعًا يَتَكَلَّمُ بِالْعَدَالَةِ
- ۳) مَنْ تَسْمِعَ إِلَى قَوْلِ الْحَقِّ تَكَلَّمَ بِالْعَدَالَةِ تَكْلِيْمًا ۴) مَنْ اسْتَمَعَ إِلَى كَلَامِ الْحَقِّ حَدَّثَ بِالْعَدَالَةِ تَحْدِيثًا

۳۵





عَيْن ما ليس فيه أسلوب الشرط:	٣٦
١ من يُحسن إلى الناس فلهُ جَزِيَّةٌ على أحسانه!	٢ من يُعامل الناس بالسوء لينظُرُ إلى عاقبة أمره!
٣ من يلتزم بأن يكون عاملاً بما يقول فهو مؤمن!	٤ من سار في طريق العلم لا يندم وإن تحمّل المشقة!

في أيّ عبارة ماجاء «اسم الفاعل»؟	٣٧
١ كان السَّبابُ يُلْعَبُونَ بِالْكُرَةِ عَلَى مَلْعَبٍ «آزادي» في طهران!	٢ أريدُ أَنْ أَكْتُبَ تَرْجَمَةَ النَّصِّ مُسْتَعِيناً بِالْمُعْجَمِ!
٣ إِنَّ الإِمْتِحَانَاتِ تُسَاعِدُ التَّلَامِيذَ لِتَعْلُمَ دُرُوسِهِمْ فِي الْعَالَمِ الْبَشَرِيِّ.	٤ التُّهَاءُ بِالْمُنْكَرِ فِي مَدْرَسَةِ الْبَرزِ «ماندگار» كثيرون!

عَيْن جاءَ فيها اسم الفاعل و اسم المفعول معاً:	٣٨
١ الصَّدِيقُ مَنْ كَانَ نَاهِيَاً عَنِ الظُّلْمِ وَ الْعُدُوَانِ مُعِيناً عَلَى الْبِرِّ وَ الْإِحْسَانِ!	٢ أَلْزَمْتُ جَمَاعَةً مِنَ الْمُسَافِرِينَ يُسَافِرُونَ عَلَى الدَّوَابِّ!
٣ قَالَ الْمَجْرِبُ: الْمَلْمَعَاتُ أَشْعَارٌ فَارِسِيَّةٌ مُزَوَّجَةٌ بِالْعَرَبِيَّةِ!	٤ وَ عَلَيْنَا أَنْ نَكُونَ مُشْتَاقِينَ إِلَى الْأَعْمَالِ الصَّالِحَةِ، وَ نَاهِينَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَ صَابِرِينَ عَلَى الْمَشَاكِلِ.

عَيْن الصَّحِيحَ عَنْ نَوْعِيَّةِ الْكَلِمَاتِ وَ الْمَحَلِّ الْإِعْرَابِيِّ فِي الْعِبَارَةِ التَّالِيَةِ.	٣٩
١ تَزَرَّعَ: فعل مضارع، دوم شخص مفرد، له حرف زائد	٢ الدُّنْيَا: اسم مفرد، اسم تفضيل / مجرور بحرف جرّ
٣ تَحَصَّدَ: فعل مضارع، دوم شخص مفرد، لا يحتاجُ إلى المفعول	٤ الْآخِرَةُ: اسم، مفرد مؤنث، تفضيل / مجرور بحرف جرّ

عَيْن الصَّحِيحَ عَنْ نَوْعِيَّةِ الْكَلِمَاتِ وَ الْمَحَلِّ الْإِعْرَابِيِّ فِي الْعِبَارَةِ التَّالِيَةِ.	٤٠
١ عَلَّمَ: فعل ماضٍ، سوم شخص مفرد، يحتاجُ إلى المفعول، له حرفان زائدان / فعل شرط	٢ أَجْرٌ: اسم، مفرد مذکر / مبتدأ مؤخر و مضاف لـ «مَنْ»، «فَلَهُ أَجْرٌ مِنْ عَمَلٍ بِهِ لَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الْعَامِلِ».
٣ لَا يَنْقُصُ: فعل مضارع، يحتاجُ إلى المفعول / ليس له حرف زائد	٤ الْعَامِلُ: اسم، مفرد مذکر، اسم فاعل / مجرور بحرف جرّ

عَيْن الصَّحِيحَ عَنْ نَوْعِيَّةِ الْكَلِمَاتِ وَ الْمَحَلِّ الْإِعْرَابِيِّ فِي الْعِبَارَةِ التَّالِيَةِ.	٤١
١ تَنْصُرُوا: فعل مضارع، دوم شخص جمع، ليس له حرف زائد / فعل شرط	٢ اللَّهُ: اسم، مفرد مذکر / فاعل
٣ يَنْصُرُ: فعل، سوم شخص مفرد، يحتاجُ إلى المفعول، له حرف زائد / جواب شرط	٤ يُنَبِّئُ: فعل مضارع، يحتاجُ إلى المفعول، له حرف زائد / جواب شرط

عَيْنِ الْخَطَأَ فِي قِرَاءَةِ الْكَلِمَاتِ مِنَ الْعِبَارَاتِ التَّالِيَةِ.	٤٢
١ ضَعُ هَذِهِ الْجُمْلَةَ وَ التَّرَاكِيِبَ فِي مَكَانِهَا الْمُنَاسِبِ.	٢ عِلْمُ الْكِيمِيَاءِ عِلْمٌ مُطَالَعَةٌ خَوَاصُّ الْعَنَاصِرِ.
٣ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ أَنْ يَدْعُوَ الْآخَرِينَ إِلَى الْمَعْرُوفِ.	٤ الْعَالَمُ بِلا عَمَلٍ كَشَجَرَةٍ بِلا ثَمَرٍ.



آکادمی آموزشی انگیزشی رویش

## درس سوم

۴۳	عَيْنِ «المبتدأ» يَخْتَلِفُ عَنِ الْبَاقِي فِي الْمَعْرِفَةِ وَ التَّنْكِرَةِ: ۱) «عَالَمٌ يُنْتَفَعُ بِعِلْمِهِ، خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ عَابِدٍ!» ۲) لِكَلَامِ آدَابٍ يَجِبُ عَلَى الْمُتَكَلِّمِ! ۳) لِإِيرَانِ تِجَارُبٌ كَثِيرَةٌ فِي صِنَاعَةِ ثَقْلِ الثَّفَطِ غَيْرِ الْأُنْيَابِ سَالِمَةً! ۴) آسِيَا أَكْبَرُ مِنْ أُوْرُوْبَا!
۴۴	عَيْنِ الْمَعْرِفَ بِـ «أَل» مُخْتَلَفًا فِي الْمَحَلِّ الْاِعْرَابِيِّ: ۱) ظَوَاهِرُ الطَّبِيعَةِ تُثَبِّتُ حَقِيقَةً وَاحِدَةً وَ هِيَ قُدْرَةُ اللَّهِ! ۲) شَجَرَةُ الْخَبْرِ شَجَرَةٌ اِسْتَوَائِيَّةٌ تَنْمُو فِي جُزُرِ الْمُحِيطِ! ۳) شَجَرَةُ الثَّفَطِ شَجَرَةٌ يَسْتَعْدِمُهَا الْمَزَارِعُونَ كَسِيَاچِ! ۴) قَبْرِ كُورُشِ يَجْذِبُ سَيَّاحًا مِنْ دُولِ الْعَالَمِ!
۴۵	عَيْنِ الْخَطَا فِي الْمَحَلِّ الْاِعْرَابِيِّ: ۱) عَالَمٌ يُنْتَفَعُ بِعِلْمِهِ، خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ عَابِدٍ: خَيْرِ ۲) «... مَثَلُ نُورِهِ كَمَشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحُ الْمِصْبَاحِ فِي زُجَاجَةٍ ...»: مَبْتَدَأُ مُؤَخَّرِ ۳) يُعْجِبُنِي جِدًّا حَارُّسُ مَرْمَى فَرِيقِ السَّعَادَةِ: فَاعِلِ ۴) أَثْمَارُ فَصْلِ الصَّيْفِ اللَّذِيذَةِ تَنْمُو فِي أَكْثَرِ مَنَاطِقِ إِيرَانِ: صِفَتِ
۴۶	عَيْنِ الْمَعْرِفَ بِـ «عَلَمٌ» مُخْتَلَفًا فِي الْمَحَلِّ الْاِعْرَابِيِّ: ۱) يُوْجَدُ نَوْعٌ مِنْهَا فِي جَزِيرَةِ قِشْمِ اَلَّتِي تَقَعُ فِي مُحَافَظَةِ هَرْمُزْجَانِ! ۲) يُوْجَدُ نَوْعٌ مِنْهَا فِي مَدِينَةِ نِيكَشَهْرِ بِمُحَافَظَةِ سِيَسْتَانِ بِاسْمِ شَجَرَةِ مَدَادِ! ۳) تُوْجَدُ غَابَاتٌ جَمِيلَةٌ مِنْهَا فِي مُحَافَظَةِ إِيْلَامِ! ۴) الْعِنَبُ الْبِرَازِيلِيُّ شَجَرَةٌ تَخْتَلِفُ عَنْ بَاقِي أَشْجَارِ الْعَالَمِ، تُثَبِّتُ فِي الْبِرَازِيلِ!
۴۷	عَيْنِ الْمَحَلِّ الْاِعْرَابِيِّ لِأَسْمَاءِ الْمَعْرِفَةِ بِـ «أَل» فِي هَذِهِ الْعِبَارَةِ: «الْعِنَبُ الْبِرَازِيلِيُّ شَجَرَةٌ تَخْتَلِفُ عَنْ بَاقِي أَشْجَارِ الْعَالَمِ، تُثَبِّتُ فِي الْبِرَازِيلِ» ۱) مَبْتَدَأٌ، صِفَةٌ، مُضَافٌ إِلَيْهِ ۲) مَبْتَدَأٌ، صِفَةٌ، مَجْرُورٌ بِهِ «فِي» ۳) صِفَةٌ، مُضَافٌ إِلَيْهِ، مَجْرُورٌ بِهِ «فِي» ۴) مَبْتَدَأٌ، مُضَافٌ إِلَيْهِ، مَجْرُورٌ بِهِ «فِي»

## درس چهارم

۴۸	عَيْنِ الْأَصْحِ وَ الْأَدَقِّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجَمَةِ: «وَعَلَيْهِ أَنْ لَا يَتَكَلَّمَ فِي مَا لَيْسَ لَهُ بِهِ عِلْمٌ» ۱) وَ بَرِ اَوْسَتْ كَهْ حَرْفِي نَزْدَدِ دَرِ مَوْرِدِ أَنْجَهْ كِهْ بَرَايِ اَوْ عِلْمِ نَيْسَتْ. ۲) وَ وَاجِبِ اسْتِ كِهْ سَخْنِ نِگُوِيْدِ دَرِ مَوْرِدِ أَنْجَهْ كِهْ بَهْ اَنْ عِلْمِ نَدَارْدِ. ۳) وَ اَوْ نَبَايْدِ سَخْنِ بِگُوِيْدِ دَرِ مَوْرِدِ أَنْجَهْ كِهْ بَهْ اَنْ آگَاھِي نَدَارْدِ. ۴) وَ اَوْ نَبَايْدِ سَخْنِ بِگُوِيْدِ دَرِ مَوْرِدِ أَنْجَهْ كِهْ بَرَايِ اَوْ نَسَبْتِ بَهْ اَنْ عِلْمِ نَيْسَتْ.
۴۹	عَيْنِ الْأَصْحِ وَ الْأَدَقِّ فِي الْأَجْوِبَةِ لِلتَّرْجَمَةِ «الظُّبِيُّ كَأَنَّهُ إِنْسَانٌ شَاعِرٌ يُدْرِكُ جَمَالَ اللَّيْلِ وَ هُوَ يَرْقُبُ الْقَمَرَ بِإِعْجَابٍ كَثِيرٍ!»: ۱) اَيْنِ آھُو چُونِ اِنْسَانِي اسْتِ شَاعِرِ كِهْ قَدَرِ شَبِ زِيَا رَا دَانَسْتِه وَ نِظَارِهْ گَرِ زِيَايِي مَاهِ اسْتِ! ۲) چِهْ بَسَا آھُو اِنْسَانِي اسْتِ شَاعِرِ كِهْ قَدَرِ زِيَايِي شَبِ رَا مِي دَانْدِ وَ مَاهِ رَا بَا تَعْجَبِ بَسِيَارِ نِظَارِهْ مِي كَنْدِ! ۳) آھُو گُوِيِي اِنْسَانِي شَاعِرِ اسْتِ كِهْ زِيَايِي شَبِ رَا دَرِكِ مِي نِمَايْدِ وَ بَا شِگَفْتِي بَسِيَارِ مَاهِ رَا نِظَارِهْ مِي كَنْدِ! ۴) گُوِيِي كِهْ اَيْنِ آھُو هَمْچُونِ اِنْسَانِ شَاعِرِي اسْتِ كِهْ شَبِ زِيَا رَا دَرِكِ مِي كَنْدِ وَ بَطُوْرِي عَجِيْبِ نِظَارِهْ گَرِ مَاهِ اسْتِ!





٥٠	كأن إرضاء جميع الناس غاية لا تُدرَك! مفهوم العبارة:	١ العاقل من يعتبر بالتجارب! ٢ الناس لا يحبون الراضي عن نفسه! ٣ أترك الحرص تعش في راحة! ٤ لا تطلب الحصول على رضا كل الأفراد!
٥١	«وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئاً وَ يُجْعَلُ اللَّهُ فِيهِ خَيْراً كَثِيراً» عين المناسب لمفهوم الآية:	١ «وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئاً وَ هُوَ شَرٌّ لَكُمْ» ٢ «لا تقنطوا من رحمة الله» ٣ «سيجعل الله بعد عسر يسراً» ٤ «الخير في ما وقع»
٥٢	عين مالميس فيه صفة:	١ كان الفارابي عالماً يطالع في ضوء قنديل الحرّاس! ٢ حملتُ أبي المريض على ظهري إلى المستشفى! ٣ نزل الرّاكبون من سيّاراتهم السريعة لاستقبال المقاتلين! ٤ عرفت الخنساء من عيون ناقل الخبر أنّ أولادها قد أسْتشهدوا!
٥٣	عين الوصف جملة:	١ مرت في طريقى رجل كبير السنّ و هو قد جلس على الأرض يطلب المساعدة! ٢ إنّ المسلمين حملوا راية العلم في زمن كان فيه العلم متروكاً في بلاد أوروبا! ٣ اقرأ الآيات القرآنية ثمّ اعمل بها، لأنّ العمل بالقرآن أساس النجاح! ٤ الرياضة لها فائدة عظيمة و هي تُعلّمنا الأخلاق العالية في الحياة!
٥٤	عين الجملة الوصفية:	١ رأيت طفلاً و هو ينظر إلى هذه الصخرة العظيمة بدهشة. ٢ رأيت التلميذة المسرورة و قد نجحت في المسابقات فرحة. ٣ هؤلاء الطالبات المجتهدات شاركن في الحفلة. ٤ كانت المديرية تبحث عن فردٍ في المدرسة يجتهد في أعمال الخير.
٥٥	عين الصّفة جملة :	١ ظهرت أشعة الشمس المضيئة في السماء ٢ وقف الغزال في نقطة و هو يرقب الصّياد ٣ قرأت الكتب التي أخذتها من المكتبة ٤ شاهدت في الغابة طبيباً يعشق الجمال.
٥٦	عين جملة الوصفية :	١ من آمن و أنفق من أمواله الطيبة في سبيل الحقّ نجا! ٢ إنّ اللحم غذاء مفيد تُكثّر فيه مقادير كثيرة من البروتين! ٣ لا تُشغل نفسك بأمور غير مهمّة فتغفل عمّا ينفعك و يُهمّك! ٤ على المرء أن يتواضع لمن علّمه و يحاول أن يصبح أفضل منه!
٥٧	عين الصفة جملة:	١ قد احتفظ المسلمون بهذا النشاط العلميّ قروناً طويلاً! ٢ يمتاز هذا القارئ عن سائر زملائه بصوته الجميل! ٣ كلّ واحد في المجتمع يقوم بعمل ينفع الناس كلّهم! ٤ وصلنا متأخرين فلم نجد مكاناً مناسباً للجلوس!
٥٨	عين كلمة مناسبة لإيجاد جملة وصفية لعبارة «ناديتُ ... يُساعدُنِي عَلَى تَعَلُّمِ الْعَرَبِيَّةِ»	١ محمّداً ٢ تلاميذ ٣ تلميذة ٤ طالباً
٥٩	عين صفة يختلف نوعه عن الباقي: (با تغيير)	١ ظهرت أشعة الشمس الذهبية من وراء الجبال المرتفعة! ٢ أنا راضٍ برضى الله عند مواجهة حوادث الدهر المرّة! ٣ عليك أن تُنفق من ثرواك العظيمة؛ يا أختي! ٤ لحظة زيارة جدتي لحظة أنتظرها منذ مدّة طويلة!





عَيْن الخطأ في المحل الإعرابي للكلمات التي أُشير إليها بخط:

٦٠

- (٢) قَرَّرَ أَنْ يُفَعَلَ مَا قَصَدَهُ مَعَ التَّأَخِيرِ: مفعول  
(٤) لَا تُحَدِّثِ النَّاسَ بِكُلِّ مَا سَمِعْتَ بِهِ: مضاف إليه

- (١) مِنْ أَخْلَاقِ الْجَاهِلِ الْإِجَابَةُ قَبْلَ أَنْ يَسْمَعَ: خبر  
(٣) يَبْلُغُ الصَّادِقُ بِصَدْقِهِ مَا لَا يَبْلُغُهُ الْكَاذِبُ بِاِخْتِيَالِهِ: مفعول

عَيْن ما ليس فيه صفة:

٦١

- (٢) طَبِيعَةُ بِلَادِنَا الْجَمِيلَةِ مِنَ النَّمَاذِجِ النَّادِرَةِ فِي الْعَالَمِ!  
(٤) هَذِهِ مَسْأَلَةٌ لَمْ يَسْتَطِعِ الْآخَرُونَ أَنْ يَكْتَشِفُوهَا حَتَّى الْآنَ!

- (١) الْعُلَمَاءُ هُمُ الَّذِينَ لَا يَسْتَسْلِمُونَ أَمَامَ حَوَادِثِ الدَّهْرِ أَبَدًا!  
(٣) بَعْضُ الْأَحْيَانِ نَرَى بَعْيُونَنَا صُورَةً لَمْ نَلْتَفِتْ إِلَيْهَا مِنْ قَبْلُ!

عَيْن العبارة التي يُوصَفُ فيها «الْخَبَرُ»:

٦٢

- (٢) الدَّهْرُ يَوْمَانِ: يَوْمٌ لَكَ وَ يَوْمٌ عَلَيْكَ!  
(٤) شَجَرَةُ الْبَلُوطِ شَجَرَةٌ وَقَدْ تَبْلُغُ مِنَ الْعُمُرِ أَلْفِي سَنَةٍ!

- (١) الْعَالَمُ حَيٌّ وَإِنْ كَانَ مَيِّتًا!  
(٣) الشَّجَرَةُ الْخَائِفَةُ شَجَرَةٌ تَنْمُو فِي بَعْضِ الْغَابَاتِ الْإِسْتَوَائِيَّةِ!

عَيْن العبارة التي يُوصَفُ فيها المبتدأ:

٦٣

- (٢) إِسْرَاءُ النَّاسِ غَايَةٌ لَا تُذْرَكَ!  
(٤) الْكِتَابُ صَدِيقٌ يُنْقِذُكَ مِنْ مُصِيبَةِ الْجَهْلِ

- (١) عَالِمٌ يُنْتَفَعُ بِعِلْمِهِ، خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ عَابِدٍ!  
(٣) الْأَعْصَارُ رِيحٌ شَدِيدَةٌ لَا تَنْتَقِلُ مِنْ مَكَانٍ إِلَى مَكَانٍ آخَرَ!

عَيْن عبارة ليست فيها جملة وصفية:

٦٤

- (٢) رَأَى كَلْبًا يَلْهَثُ مِنَ الْعَطَشِ.  
(٤) الْكِتَابُ صَدِيقٌ مُخْلِصٌ يُبْعِدُكَ عَنِ الضَّلَالِ.

- (١) الْكُتُبُ النَّافِعَةُ مَفِيدَةٌ لِلطُّلَّابِ.  
(٣) رَأَيْتُ ظَبْيًا يَمْشِي بِهَدْوٍ عَلَى الرَّمْلِ.

عَيْن الصحيح في المحل الإعرابي:

٦٥

- (٢) «وَلَا تَقِفْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ»: فاعل  
(٤) خَيْرُ الْكَلَامِ مَا قَلَّ وَ دَلَّ: مضاف إليه

- (١) لَا تَقُلْ مَا لَا تَعْلَمُ، بَلْ لَا تَقُلْ كُلَّ مَا تَعْلَمُ: مضاف إليه  
(٣) «لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَقُولُونَ»: مبتدا

عَيْن العبارة التي يُوصَفُ فيها الفاعل:

٦٦

- (٢) سَافَرْتُ إِلَى قَرْيَةٍ شَاهَدْتُ صُورَتَهَا أَيَّامَ صَغَرِي!  
(٤) يُعْجِبُنِي عِيدُ يُفْرَحُ فِيهِ الْفُقَرَاءُ!

- (١) الْكِتَابُ صَدِيقٌ يُنْقِذُكَ مِنْ مُصِيبَةِ الْجَهْلِ!  
(٣) وَجَدْتُ زَيْنًا مَجَا يُسَاعِدُنِي عَلَى تَعَلُّمِ الْعَرَبِيَّةِ!

ما هو الصحيح عن إعراب الكلمة التي أُشير إليها بخط؟

٦٧

- (١) صفت و مجرور  
(٢) فاعل و مرفوع  
(٣) مضاف اليه و مجرور  
(٤) مفعول و منصوب



عَيْنُ الْأَصْحَحِّ وَالْأَدَقِّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ مِنْ أَوْ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ  
«يَبْلُغُ الصَّادِقُونَ بِصَدَقِهِمْ مَا لَا يَبْلُغُهُ الْكَاذِبُونَ بِاحْتِبَالِهِمْ!»

۶۸

- ۱) صادقان با صدق خود به همان چیزی می‌رسند که کاذبان با فریبکاری خود به آن نرسیده‌اند!
- ۲) راستگویان با راستگویی خود به چیزی می‌رسند که دروغگویان با حيله‌گری خود به آن نمی‌رسند!
- ۳) اشخاص راستگو با صداقت خویش آنچه را به دست می‌آورند، اشخاص دروغگو با حيله‌گری خود به دست نمی‌آورند!
- ۴) افراد صادق با راستگویی خویش چیزی را به دست می‌آورند که دروغگویان با فریبکاری خود به دست نیاورده‌اند!

عَيْنُ الْأَصْحَحِّ وَالْأَدَقِّ فِي التَّرْجُمَةِ:

«أَعْرِضْ عَنْ هَوَى نَفْسِكَ حَتَّى لَا يَصِلَ ضَرَرُهُ إِلَى قَلْبِكَ»

۶۹

- ۱) از هواهای نفس خود اعراض کن تا به دل تو زیان نرساند!
- ۲) از هوای نفس خود روی برگردان تا زیان آن به قلبت نرسد!
- ۳) از خواهش‌های نفسانی خویش پرهیز کن تا ضررش به قلب تو نرسد!
- ۴) از خواهش نفسانی خویش دوری کن تا ضررهایش را به دل تو نرساند!

●● عَيْنُ الْأَصْحَحِّ وَالْأَدَقِّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ مِنْ أَوْ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ:

«لَا تَسْتَشِرْ الْكَذَّابَ، فَإِنَّهُ كَالسَّرَابِ يَقْرُبُ عَلَيْكَ الْبَعِيدَ وَيُبْعِدُ عَلَيْكَ الْقَرِيبَ!»

۷۰

- ۱) با شخص کذاب مشورت مکن، زیرا او چون سراب است، دور را بر تو نزدیک می‌نماید و نزدیک را دور!
- ۲) دروغزن را مورد مشورت خویش قرار نده، چه او همچون سراب بعید را به تو نزدیک می‌نماید و قریب را دور!
- ۳) با شخص دروغگو مشورت نکن، چه او مانند سراب دور را به تو نزدیک می‌کند و نزدیک را از تو دور می‌سازد!
- ۴) کذاب را مشاور خود قرار مده، زیرا او مانند سراب است که بعید را به تو قریب می‌کند و قریب را از تو بعید می‌سازد!

عَيْنُ الْأَصْحَحِّ وَالْأَدَقِّ فِي الْأَجْوِبَةِ لِلتَّرْجُمَةِ:

لِنَحَارِبِ الْأَفْكَارَ السَّيِّئَةَ وَالْمَزْعُجَةَ دَائِمًا حَتَّى تَبْتَسِمَ لَنَا الْحَيَاةُ:

۷۱

- ۱) باید با افکار بد و ناراحت کننده پیوسته بجنگیم تا زندگی به ما لبخند بزند!
- ۲) همیشه افکار منفی و ناامید کننده با ما می‌جنگند تا نتوانیم به زندگی بخندیم!
- ۳) برای اینکه زندگی به ما لبخند بزند باید دائم افکار منفی و ناراحت کننده را از خود دور کنیم!
- ۴) برای جنگیدن دائمی با افکار منفی و ناامید کننده می‌کوشیم و زندگی به ما لبخند می‌زند!

عَيْنُ الْأَصْحَحِّ وَالْأَدَقِّ فِي الْأَجْوِبَةِ لِلتَّرْجُمَةِ:

«يَجِبُ أَنْ نَسْمَحَ لِأَصْدِقَائِنَا أَنْ يَطْرَحُوا عَلَيْنَا مَشَاكِلَ حَيَاتِهِمْ لَعَلَّنَا نَسْتَطِيعُ أَنْ نَزِيلَهَا!»

۷۲

- ۱) واجب است از دوستانمان بخواهیم که مشکلات زندگی را برای ما بیان کنند شاید بتوانیم آن‌ها را حل نماییم!
- ۲) ما به دوستان خود اجازه می‌دهیم که با مطرح کردن مشکلاتی زندگی خود با ما، بتوانیم آن‌ها را از بین ببریم!
- ۳) باید به دوستان خود اجازه دهیم مشکلات زندگی خود را با ما مطرح کنند شاید بتوانیم آن‌ها را برطرف کنیم!
- ۴) بر ما واجب است اجازه‌ی مطرح کردن مشکلات را به دوستان خود بدهیم امید است که بتوانیم آن‌ها را زایل کنیم!



۷۳	<p>عَيْنُ الْخَطَا فِي التَّرْجُمَةِ :</p> <p>۱ قاتلوا الْكَفَّارَ يَنْصُرْكُمْ اللهُ! اگر با کافران نبرد کنید خداوند شما را یاری می‌کند.</p> <p>۲ قد ضُحِرَتْ مِنْ كَسَلِيٍّ وَ أَقَامَتِي هُنَا! از تنبلی خود و ماندنم در اینجا به ستوه آمده‌ام.</p> <p>۳ صافحت صدیقی باحترام و رَحَبَتْ به: با احترام به دوستم دست دادم و به او خوش آمد گفتم.</p> <p>۴ اقترح المعلمُ على تلاميذه أن يتسابقوا في كرة السلة: معلم به دانش‌آموزان خود پیشنهاد کرد که در بسکتبال مسابقه بدهند.</p>
----	---

۷۴	<p>عَيْنُ الصَّحِيحِ:</p> <p>۱ احذر أن تضيعَ حقَّ اليتيم! از پامال کردن حق یتیم حذر کن!</p> <p>۲ أنفقوا من مالكم و لو كان قليلاً! مالتان را اگر چه کم باشد انفاق کنید!</p> <p>۳ إِنَّ قَلْبَ الْمُؤْمِنِ فِي الْجَنَانِ وَ جِسْمُهُ فِي الدُّنْيَا! قلب مؤمن در بهشت خواهد بود و بی شک بدن او در دنیا!</p> <p>۴ إِنْ لَمْ يَنْجُ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَاجْتَنِبْ مِنْهُ! اگر انسان نتواند از شیطان نجات یابد، از او دور شو!</p>
----	--

۷۵	<p>عَيْنُ الصَّحِيحِ:</p> <p>۱ لن تكون الحياةُ دونَ نقصٍ ولكنَّها جميلةٌ دائماً: زندگی را هرگز بدون نقص نخواهی یافت، ولی همیشه زیباست!</p> <p>۲ ذهبنا إلى غابةٍ و رأينا هناك آيات ربِّنا العِظَمَى: به جنگلی رفتیم و در آنجا نشانه‌های پروردگار بزرگمان را دیدیم!</p> <p>۳ طوبى لمن يَجْتَنِبُ الْكَذِبَ و إن كان للمزاح: خوشا به حال کسی که از دروغ گفتن دوری می‌کند، اگرچه مزاح باشد!</p> <p>۴ إِنَّ الْعَيْنَ لَا تَدُورُ فِي أَتْجَاهَيْنِ إِلَّا فِي بَعْضِ الْحَيَوَانَاتِ كَالْحِرْبَاءِ: چشم بعضی حیوانات مثل حرباء در دو جهت مختلف می‌چرخد!</p>
----	--

۷۶	<p>عَيْنُ الْأَصَحِّ وَ الْأَدَقِّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ:</p> <p>«إِنَّ الْمَعْلَمَاتِ كُلَّهُنَّ يُحِبُّنَ أَنْ تَنْجَحَ كُلَّ التَّلْمِيزَاتِ فِي جَمِيعِ الدَّرُوسِ!»</p> <p>۱ همه‌ی معلم‌های ما دوست دارند که هر یک از محصلان در همه‌ی درس‌ها قبول شود!</p> <p>۲ آموزگاران علاقمند هستند که دانش‌آموزان همگی در دروس نمره‌ی قبولی بگیرند!</p> <p>۳ معلمان همگی دوست دارند که همه‌ی دانش‌آموزان در تمام دروس موفق شوند!</p> <p>۴ علاقه‌ی آموزگاران اینست که یک یک شاگردان در درس‌های خود توفیق یابند!</p>
----	--

۷۷	<p>عَيْنُ الْأَصَحِّ وَ الْأَدَقِّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ :</p> <p>«يَا طَالِبَ الْعِلْمِ يَنْبَغِي لَكَ أَنْ تَتَخَلَّقَ بِالْحِلْمِ وَ الْوَقَارِ!»</p> <p>۱ ای جوینده‌ی علم برای تو شایسته است که به بردباری و متانت آراسته شوی!</p> <p>۲ ای دانشجو شایسته و سزاوار است که تو خود را به شکیبائی و متانت بیارائی!</p> <p>۳ ای دانش‌آموز شایستگی تو در این بود که مزین به تحمل و وقار بشوی!</p> <p>۴ جویای دانش بر تو لازم است در خود صبر و متانت را ایجاد کنی!</p>
----	---

۷۸	<p>«إِذَا أَسَاءَ إِلَيْكَ أَحَدٌ مُقَابِلَ مَرُوءَةٍ إِلَيْهِ، فَلَا تُخَيِّرِ النَّاسَ بِمَا فَعَلَ بِكَ حَتَّى لَا تَزُولَ الْمَرُوءَةُ فِي الدُّنْيَا!»:</p> <p>۱ هنگامی که کسی در مقابل جوانمردی‌ات به او، به تو بدی کرد، مردم را از آن‌چه با تو کرده باخبر مکن تا جوانمردی در دنیا از بین نرود!</p> <p>۲ آن‌گاه که کسی در برابر جوانمردی تو بدی کرد، به مردم درباره‌ی آن‌چه با تو کرده است، چیزی مگو تا جوانمردی در دنیا باقی بماند!</p> <p>۳ چنانچه بدی کردن شخصی به تو در برابر مروت تو بود، آن را برای مردم دیگر بازگو مکن، تا جوانمردی در دنیا باقی بماند!</p> <p>۴ اگر شخصی مقابل مروت تو، بدخواه تو بود، آنچه را با تو کرده به دیگر مردم بازگو مکن، تا جوانمردی در دنیا از بین نرود!</p>
----	--



۷۹	«مفتاح الهدوء هو ان نعلم أنه لا اثر لرأى الآخرين فى حياتنا!» ۱) کلید آرام بودن این است که نظر دیگران در زندگی ما هیچ تأثیری ندارد! ۲) کلید آرامش یعنی بدانیم برای رأی دیگران در زندگی ما اثری وجود ندارد! ۳) کلید آرامش آن است که بدانیم نظر دیگران هیچ تأثیری در زندگی ما ندارد! ۴) کلید آرام بودن آن است که می‌دانیم برای رأی دیگران در زندگی ما اثری وجود ندارد!
۸۰	عَيْنِ العبارة الَّتِي لَا يُوجَدُ فِيهَا مَعَادِلٌ لِلْمُضَارِعِ الْإِلْتِزَامِي فِي الْفَارْسِيَّةِ: ۱) يُعْجِبُنِي عَيْدٌ يُفْرَحُ فِيهِ الْفُقَرَاءُ! ۲) أَفْتَشُّ عَنْ مُعْجَمٍ يُسَاعِدُنِي فِي فَهْمِ النُّصُوصِ! ۳) «فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا ...» ۴) «لَا تَحْزَنُ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا!»
۸۱	عَيْنِ الْأَصَحِّ وَالْأَدَقِّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّعْرِيبِ: «ای فرزندان من، شما باید در کارهایتان بسیار تلاش کنید!» ۱) أَبْنَانِي! حَاولُوا فِي أُمُورِكُمْ مَحَاوِلَةً كَثِيرًا! ۲) يَا أَوْلَادِ! اسْعُوا فِي أَعْمَالِكُمْ الْكَثِيرَةِ سَعْيًا! ۳) يَا أَوْلَادِي! عَلَيْكُمْ أَنْ تَجْتَهِدُوا فِي أَعْمَالِكُمْ اجْتِهَادًا بَالِغًا! ۴) يَا أَبْنَانِي! يَجِبُ عَلَيْكَ الْاجْتِهَادُ فِي الْأُمُورِ الْكَثِيرَةِ!
۸۲	عَيْنِ الْأَصَحِّ وَالْأَدَقِّ فِي التَّعْرِيبِ: «شهیدان در خاطره‌ی ملت ما هستند و آنان را هرگز فراموش نخواهیم کرد!» ۱) الشَّهَدَاءُ فِي ذِكْرِي أَمْتَنَا وَلَا نَنْسَى هَوْلَاءَ أَبَدًا! ۲) إِنَّ الشَّهَدَاءَ فِي ذَاكِرَةِ شَعْبِنَا وَلَنْ نَنْسَاهُمْ أَبَدًا! ۳) الشَّهِيدَانِ فِي ذَاكِرِ شَعْبِنَا وَهَوْلَاءُ سَوْفَ لَا نَنْسَاهُمْ إِلَى الْأَبَدِ! ۴) الشَّهَدَاءُ يَكُونُونَ فِي تَذَكُرِ أَمْتَنَا وَلَا نَنْسَى إِيَّاهُمْ حَتَّى الْأَبَدِ!
<p>العلاقة بين الإيرانيين و العرب تعود إلى أقدم العصور. فوجود المفردات الفارسية في أشعار شعراء العرب قبل الإسلام أفضل حجة لإثبات هذا الأمر. أحد أسباب استحكام هذه العلاقة هو موضوع ترجمة الآثار إلى هاتين اللغتين! إضافة إلى ذلك كان الإيرانيون من رُوّاد (ج رائد) تلك النهضة العلمية التي نُفخت في أركان المجتمع الإسلامي. فهم قد سَعَوْا أن يَوْسَعُوا، و في هذا المجال اعتنوا بلغة هذه النهضة أكثر من أصحابها!</p> <p>و لم يشعر الإيرانيون بالغربة حين رأوا أنها هي اللغة العربية، بل أنسوا بها و حاولوا أن يدُونوها و ينظّموها، فالفوا تاليفات متنوّعة كثيرة لفهمها و تبينها و استخراج ظرائفها!</p>	
۸۳	عَيْنِ الصَّحِيحِ: مِنْ عَلَائِمِ الْعِلَاقَةِ بَيْنَ الْإِيرَانِيِّينَ وَ الْعَرَبِ هِيَ .... ۱) وَجُودُ الْكُتُبِ وَ الْآثَارِ الْمُرْتَجَمَةِ إِلَى هَاتَيْنِ اللَّغَتَيْنِ! ۲) وَجُودُ مَوْقِفَاتٍ بِالْعَرَبِيَّةِ عِنْدَ الْإِيرَانِيِّينَ قَبْلَ الْإِسْلَامِ! ۳) تَأْلِيفُ الْكُتُبِ الْكَثِيرَةِ بِالْعَرَبِيَّةِ لِفَهْمِهَا وَ اسْتِخْرَاجُ ظَرَائِفِهَا! ۴) أُنْسُ الْإِيرَانِيِّينَ بِاللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ وَ عَدَمُ السَّعُورِ بِالْغَرَابَةِ بِهَا!
۸۴	عَيْنِ الْأَصَحِّ وَالْأَدَقِّ لِلتَّرْجُمَةِ: يجب أن لانسمح لثقافة الأجانب أن تدخل في شؤوننا الاجتماعية و السياسية. ۱) ما به اجانب اجازه دخول در کارهای اجتماعی خود را نخواهیم داد! ۲) باید به فرهنگ بیگانگان اجازه ندهیم تا وارد امور اجتماعی و سیاسی ما بشود! ۳) بر ما واجب است که به تمدن اجنبی اجازه داخل شدن در شئون اجتماعی و سیاسی را ندهیم! ۴) ما نباید به فرهنگ بیگانه اجازه بدهیم که در امور اجتماع و سیاست ما دخالت کند!
۸۵	عَيْنِ العبارة الَّتِي يَخْتَلِفُ فِيهَا مَعْنَى الْمُضَارِعِ: ۱) «وَعَسَى أَنْ تُكْرَهُوا شَيْئًا وَ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ...» ۲) «... فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا ...» ۳) «لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُتَّقُوا...» ۴) «... لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَيَّ مَا فَاتَكُمْ...»



آکادمی آموزشی انگیزشی رویش

## درس ششم

«من طمع بالكثير لم يحصل على القليل!». عَيِّن المناسب للمفهوم:

- ۱ ز طمع است کوتاه زبان مرد آز  
۲ دل مرد طامع بود پر ز درد  
۳ چو خرسند باشی تن آسان شوی  
۴ حرص توست اینکه همه چیز تو را نایاب است
- چو شد طمع کوتاه زبان شد دراز!  
به گرد طمع تا توانی مگرد!  
چو آز آوری زان هراسان شوی!  
آز کم کن که نرخ همه ارزان گردد!

۸۶

عَيِّن ما فيه طلبٌ للقيام بالعمل:

- ۱ لیزهوا إلى المدرسة!  
۲ قاموا لیزهوا إلى المدرسة!  
۳ لهم إِمَّا الذَّهاب إلى المدرسة و إِمَّا البقاء فيها!  
۴ هم اجتمعوا للذهاب إلى المدرسة قبل فوات الفرصة!

۸۷

عَيِّن الصَّحيح:

- ۱ إِنَّمَا مَنْ لَمْ يلد و لم يولد، هو الله: کسی که نزاده و زاده نشده، فقط الله است!  
۲ جاءت الأمُّ بالحبوب لفراخها الصَّغيرة: مادر با دانه‌ها نزد جوجه‌های کوچک آمد!  
۳ يُنْفِقون مِن أَحْسَن ما يُحِبُّون أَكْثَر من قبل: با کمال میل از نیکوترین چیزی که دوست می‌دارند؛ اتفاق می‌کنند!  
۴ عند ما يُلقى الخطيبُ محاضرةً يُنصِتُ الحَضارُ له: وقتی سخنران سخنرانی می‌کرد، حاضران با سکوت به او گوش می‌کردند!

۸۸

عَيِّن حرف «ل» تختلف من حيث المفهوم:

- ۱ ليعتمد الطَّالِب على أنفسهم في المجالات المختلفة.  
۲ نحنُ نتناول الزَّمان لتكوين الكريات الحمراء.  
۳ التلميذ الكسلان لِيُنَبِّه من نوم الغفلة.  
۴ الكذب عمل قبيح، لتتجنبه.

۸۹

..... الإيرانيون ..... اللُّغة العربيَّة؛ لَأَنَّهُم أَحَسُوا أَنَّهُ .....! عَيِّن المناسب للفراغات:

- ۱ رفع / شأن / منهم  
۲ أَلَف / كتب / لغة العلم  
۳ شعر / غرابة / لغة الدين  
۴ إرتفع / أركان / لغتهم الأصيلة

۹۰

عَيِّن الصحيح:

- ۱ العرب لم يشعروا بالغرابة حين رأوا لغة تلك النهضة العلميَّة!  
۲ إِنَّمَا ظهرت العلاقة بين الإيرانيين و العرب بعد أن ظهر الإسلام!  
۳ الترجمة تسبَّب استحکام الاستفادة من مفردات اللُّغة العربيَّة في الفارسيَّة!  
۴ جهود الإيرانيين لتدوين الكتب حول اللُّغة العربيَّة أَكْثَر من العرب أنفسهم!

۹۱

ماذا عمل الايرانيون؟ عَيِّن الخطأ:

- ۱ أَلَفوا كتباً حول اللُّغة العربيَّة!  
۲ استخرجوا دقائق و ظرائف هذه اللُّغة!  
۳ نفخوا رائحة النهضة العلميَّة من قبل الإسلام!  
۴ أنسوا باللُّغة العربيَّة و أَحَبُّوها و لم يشعروا بالغرابة منها!

۹۲

عَيِّن حرف «ل» تختلف من حيث المفهوم:

- ۱ لَأَجْتَنِبَ جليسَ السَّوء في كل الأيَّام.  
۲ أُنُ الأعداء هجموا على أراضينا، فَلَنُقاتلهم.  
۳ هذا الدرس صعبٌ، ليساعدك صديقك.  
۴ لَأُنجح في الامتحان، حاولتُ كثيراً.

۹۳



عَيْنِ الصَّحِيحِ عَنْ نَوْعِيَةِ الْكَلِمَاتِ: «الْإِنْسَانُ بِكُلِّ لِسَانٍ إِنْسَانٌ»	٩٤
١) الْإِنْسَانُ: اسم - مفرد مذکر - معرفة (عَلَم) / مبتدا	٢) الْإِنْسَانُ: اسم - مفرد مذکر - اسم فاعل / فاعل
٣) لِسَانٍ: اسم - مفرد - نكرة / مضاف إليه	٤) إِنْسَانٌ: اسم - مذکر - نكرة / فاعل

عَيْنِ الْخَطَأِ فِي الْمَحَلِّ الْإِعْرَابِيِّ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ»: خبر	٩٥
١) تُعَذِّبُ النَّبِيُّ (ص) لِيَهْدِيَ النَّاسَ: مفعول	٢) الْإِنْسَانُ بِكُلِّ لِسَانٍ إِنْسَانٌ: خبر
٣) تُعَذِّبُ الدُّكْتُورَةُ «أَنَّهُ مَارَى شِيمِل» مِنْ أَشْهُرِ الْمُسْتَشْرِقِينَ: فاعل	٤) الْإِنْسَانُ بِكُلِّ لِسَانٍ إِنْسَانٌ: خبر



● عَيْنِ الْأَصْحَحُ وَالْأَدَقُّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ مِنْ أَوْ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ: «كَنتُ أَفْكَرَ فِي نَفْسِي هَلْ يُمَكِّنُ أَنْ تَكُونَ قَدْ خُلِقْتَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَكُلُّ مَا فِيهِمَا مِنْ دُونِ حِكْمَةٍ!»	٩٦
١) با خویش در اندیشه‌ام که آیا امکان دارد این آسمان و زمین و همه چیز که در آنهاست بی حکمت خلق شود!	٢) با خودم فکر می‌کنم که آیا ممکن است، آسمان و زمین و هر چه در آن هست بی حکمت خلق شده باشد!
٣) با خود می‌اندیشیدم، آیا امکان دارد که آسمان و زمین و هر آنچه در آنها است بدون حکمت خلق شده باشد!	٤) با خویشتن خود فکر می‌کردم آیا ممکن است این آسمان و این زمین و آنچه که در آن هست بدون حکمت خلق شود!

عَيْنِ غَيْرِ الْمُنَاسِبِ لِلْمَفْهُومِ: لَنْ يَهْلِكَ أَمْرٌ عَرَفَ قَدْرَ نَفْسِهِ! جَائِي بِنَشِينٍ كَهَ بَرْنَخِيزَانْدَت!	٩٧
١) كَأَنَّ إِرْضَاءَ النَّاسِ غَايَةٌ لَا تُدْرِكُ! زَنْدَگِي بَهَ مِرَادِ مَرْدَمِ نَتَوَانِ كَرْد!	٢) الْمَرْءُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ وَ قَرِينِهِ! تَوِ اَوَّلَ بَگُو بَا كِيَانِ زَيْسْتِي بِسِ أَنْگَه بَگُويم كِه تَو كَيْسْتِي!
٣) عَاتِبَ أَخَاكَ بِالْإِحْسَانِ إِلَيْهِ! عِتَابِ دُوسْتِ خُوشِ بَاشْدِ وَ لَيْكِنْ مَرِ آن رَا نِيَزِ پَايَانِي بِيَايد!	٤) عَاتِبَ أَخَاكَ بِالْإِحْسَانِ إِلَيْهِ! عِتَابِ دُوسْتِ خُوشِ بَاشْدِ وَ لَيْكِنْ مَرِ آن رَا نِيَزِ پَايَانِي بِيَايد!

عَيْنِ الْأَصْحَحِ وَالْأَدَقِّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّعْرِيبِ: «مُسْلِمَانَانِ دَر جَسْتَجَوِي عُلُوم، بَه دُورْتَرِين نَقْطَةُ كَرَةِ زَمِينِ سَفَرِ مِي كَرْدَنْد!»:	٩٨
١) كَانِ الْمُسْلِمُونَ يَرْحَلُونَ إِلَى أَقْصَى الْأَرْضِ بَا حَثِينَ عَنِ الْعُلُومِ!	٢) كَانُوا الْمُسْلِمِينَ يَرْحَلُونَ إِلَى أَقْصَى الْأَرْضِ يَبْحَثُونَ عَنِ الْعُلُومِ!
٣) الْمُسْلِمُونَ كَانِ يَسَافِرُونَ إِلَى أَقْصَى كَرَةِ الْأَرْضِ وَ هُمِ يَبْحَثُونَ عَنِ الْعِلْمِ!	٤) إِنَّ الْمُسْلِمِينَ كَانُوا يَسَافِرُونَ إِلَى أَبْعَدِ نَقَاطِ الْأَرْضِ وَ هُمِ بَا حَثِينَ عَنِ الْعُلُومِ!

عَيْنِ الْعِبَارَةِ الَّتِي فِيهَا الْجَمْعُ مِنْ أَنْوَاعِهِ الثَّلَاثَةِ: الْكَلِمَاتُ الْفَارْسِيَّةُ الَّتِي دَخَلَتْ اللَّغَةَ الْعَرَبِيَّةَ فَقَدْ تَغَيَّرَتْ أَصْوَاتُهَا وَ أَوْزَانُهَا	٩٩
١) «لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَ إِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلنَّاسِلِينَ»	٢) إِنَّكُمْ مَسْؤُولُونَ حَتَّى عَنِ الْبِقَاعِ وَ الْبِهَائِمِ.
٣) «وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا»	٤) «وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا»

عَيْنِ الْخَطَأِ فِي الْمَحَلِّ الْإِعْرَابِيِّ: الْمُفْرَدَاتُ الْفَارْسِيَّةُ دَخَلَتْ اللَّغَةَ الْعَرَبِيَّةَ مِنْهُ الْعَصْرِ الْجَاهِلِيِّ: مَفْعُول	١٠٠
١) نَقَطَهَا الْعَرَبُ وَفَقًا لِأَلْسِنَتِهِمْ: فاعل	٢) لِلْفَيْرُوزِ أَبَادِي مُعْجَمٌ مَشْهُورٌ بِاسْمِ الْقَامُوسِ: خبر
٣) نَقَطَهَا الْعَرَبُ وَفَقًا لِأَلْسِنَتِهِمْ: فاعل	٤) وَاسْتَشَقُّوا مِنْهَا كَلِمَاتٍ أُخْرَى: صفت

# پاسخنامه تشریحی

۱	گزینه ۱ زیرا «آئید» که مشارالیه است به غلط به صورت «خبر» در جملیه اسمیه ترجمه شده است و صورت صحیح ترجمه «هذا الید» «این دست» می باشد.
۲	گزینه ۲ رد سایر گزینه ها: ضمیر + بحاجه = انا بحاجه = من احتیاج دارم. انت بحاجه = تو احتیاج داری = درخواست کرده ایم. تعلما = تعلّم + نا = مفعول به است "یاد بدهد به ما" (رد گزینه های ۱ و ۳ زیرا در این گزینه ها "ما" (نا) به صورت فاعل ترجمه شده است). "الدروس" بدون ضمیر است که به غلط در گزینه ۴ "درس هایمان" همراه با ضمیر ترجمه شده است.
۳	گزینه ۴ تأثر: اثر پذیرفت / تغییر: تغییر کرد. عمیقاً: به طور عمیق اسلوب: روش تعلّمهن: آموزش آنها
۴	گزینه ۳ ألا تعلم... صورت صحیح ترجمه این عبارت: «آیا نمی دانی که دوستدار صادق» در این گزینه کلمه همیشه اضافه است.
۵	گزینه ۴ الإبتسام علی الحیاة یعنی خندیدن بر زندگی یا لبخند زدن به زندگی که در گزینه ۲ و ۳ غلط آمده است و در گزینه ۱ ترجمه معادل الامورالعظيمة نیامده است.
۶	گزینه ۱ رد سایر گزینه ها: (۲) «لاتتکاسل» فعل «غائبه» مفرد مونث غائب است و «لها» در «اعمالها» مؤید آن است و «المرضة» فاعل آن است. «پرستار ماهر در کارهایش تنبلی نمی کند». (۳) «شاهد» غائب است و ترجمه درست عبارت چنین است: «دانش آموزان پیروزمندانه نمراتشان را در کلاس مشاهده کردند». (۴) «صادق» با توجه به کسره عین الفعل «د» امر مخاطب است و ترجمه درست عبارت چنین است: «دوستی و همنشینی کن با کسی که دلسوزی می کند برای تو در حالی که تو در غفلت هستی».
۷	گزینه ۴ رد گزینه های دیگر: «أمران» مثنی است. در گزینه ۱ و ۳ به صورت جمع (این امور- اموری) ترجمه شده که غلط می باشد. «الزم» فعل امر مخاطب است و به معنای «ملزم باش - همراه باش» می باشد. (نادرستی گزینه ۲) «ظهوره» دارای ضمیر است (نادرستی گزینه ۲: بدون ضمیر ترجمه شده است)
۸	گزینه ۲ «رأیت»: دیدم؛ اولاً فعل ماضی است، ثانیاً متکلم وحده است. «قد ازداد» زیاد شده بود؛ چون قبل از آن فعل ماضی «رأیت» آمده است به صورت ماضی بعید ترجمه می شود. ماضی + ماضی = ماضی بعید «دیدم توجه فرزندانمان به تلویزیون زیاد شده بود»
۹	گزینه ۲ «أفضل» اسم تفضیل است و مضاف واقع شده معنی صفت عالی [=ترین] می دهد که به غلط تفضیلی [=تر] ترجمه شد.
۱۰	گزینه ۲ «عبادة» مفرد است که به غلط جمع ترجمه شده و ضمیر «ک» در عبادتک ترجمه نشده است.
۱۱	گزینه ۳ «هر انسانی در گروهی آن است که به دست آورده است» با توجه به مفهوم این آیه گزینه ۳ به آن نزدیک تر است «هر کس کار شایسته انجام دهد به نفعش است و هر کس بدی کند به ضررش می باشد».
۱۲	گزینه ۴ إِنَّ النّجَاحَ لَا یَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ جَاهِزاً : موفقیت، آماده از آسمان فرود نمی آید / الوصول إليه یستلزم تحلّ الشدائد : رسیدن به آن، مستلزم تحمل سختی ها است.
۱۳	گزینه ۲ تقویت می کند: یقوی؛ فعل مضارع اخباری است و بدون «کان» می آید. (رد گزینه ۳) روزه ماه رمضان: صوم شهر رمضان؛ ترکیب اضافی است (رد گزینه های ۳ و ۴) مفهوم صبر: مفهوم الصبر؛ کلمه «مفهوم» فقط در گزینه ۲ ذکر شده است. (رد سایر گزینه ها) در گزینه ۱ اشاره شده است که روزه ماه رمضان به انسان صبر را یاد می دهد، در حالی که در متن فارسی به صورت مجهول آمده است (رد گزینه های ۱ و ۴)
۱۴	گزینه ۱ پنج صفحه: خمس صفحات، چهار سال: أربع سنوات، که در گزینه های ۲ و ۴ نادرست آمده است و در گزینه ۳ «الصفحات الخمسة» و «صفحة الأخيرة» نادرست است. در گزینه ۲ رابع و در گزینه ۳ و ۴ خامسة اعداد ترتیبی هستند و به ترتیب چهارم - پنجم - پنجم معنا می دهند که با اعداد اصلی صورت سوال هم خوانی ندارد.
۱۵	گزینه ۱ لما = هنگامی که / انتشر = منتشر شد / خبر انتصار المسلمین = خبر پیروزی مسلمانان / هتّا الناس = مردم تبریک گفتند / المقاتلین = رزمندگان
۱۶	گزینه ۱ فعل «پیشرفت می کند» که «سومین شخص مفرد» مضارع تقدّم است فقط در گزینه ۱ آمده است. ضمیر خود در زندگی خود ترجمه نشده است. (رد گزینه ۲ و ۴). استفاده از اکثر استحکاماً در گزینه ۳ غلط است.



۱۷	گزینه ۳ (سیمصل الانسان إلى ...) سيمصلُ = خواهد رسید / إلى غايته = به هدف خود / التي لا تتغير = که تغییر نمی کند، تغییر ناپذیر است / فی العالم = در جهان
۱۸	گزینه ۴ يَرْمُونَ: پرتاب می کنند / الحَجَر: سنگ (را) / مِنْ كُلِّ صَوْبٍ: از هر جهت
۱۹	گزینه ۳ در گزینه ۳ أعلم «می دانم»، فعل مضارع است. بررسی سایر گزینه ها: گزینه ۱: أتقى / گزینه ۲: أنجح / گزینه ۴: أحسن
۲۰	گزینه ۴ زیرا در این گزینه «لا» برای نفی مضارع است، در گزینه ۱: لا = نهی است، در گزینه ۲: نیز «لا» نهی است و در گزینه ۳: «لا» بر سر «اسم» آمده است.
۲۱	گزینه ۴ بررسی موارد در سایر گزینه ها: در گزینه ۱ «ه» در «الیه» به «مدیرة» که مؤنث است برمی گردد که نادرست است. در گزینه ۲ «ها» در «أُمها» به «الطفل» که مذکر است برمی گردد که نادرست است. در گزینه ۳ «ه» در بَعْضُهُ به «أشياء» که جمع غیر عاقل است برمی گردد، پس باید به صورت مفرد مؤنث یعنی «ها» بَعْضُهَا بیاید.
۲۲	گزینه ۳ زیرا اسم تفضیل در مقام مقایسه بین دو چیز به صورت مذکر به کار می رود؛ حتی اگر آن دو چیز مؤنث باشد، اما زمانی که اسم تفضیل به عنوان صفت به کار رود باید از نظر جنس مطابقت کند.
۲۳	گزینه ۲ اسم تفضیل در حالت مقایسه بین دو اسم مؤنث معمولاً بر همان وزن أَفْعَل می آید.
۲۴	گزینه ۴ «المحسنين» مفعول است.
۲۵	گزینه ۳ «أَهْدَى» فعل و فاعل «هو» در آن پنهان است.
۲۶	گزینه ۱ «درست است» در گزینه ۲ «مَثَلٌ» و در گزینه ۳ «حَسَنَتٌ» و در گزینه ۴ «عَلِمَ» نادرست است.
۲۷	گزینه ۴ «زَوَّدَ» تجهیز کرده / «كَلَّمَ» هریک / «مخلوقات» آفریدگانش / «خصائص ممتازة» خصوصیات برجسته / «حتى يستفيد» تا استفاده کند / «منها» از آن ها / «فی الحفاظ عن نفسه» در حفاظت از خویش. بررسی موارد در سایر گزینه ها: گزینه ۱: «يستفيد» ترجمه نشده است و «زندگی خشن» نادرست است. گزینه ۲: «همه» نادرست است و «مخلوقات» بدون ضمیر آمده که صحیح نیست. گزینه ۳: «آفریده ها» بدون ضمیر و «خصلت» به صورت مفرد آمده که نادرست است.
۲۸	گزینه ۴ بررسی سایر گزینه ها: ظواهرها الخَلَابَةُ = اسم + ضمیر متصل + اسم ال دار + یک ترکیب اضافی و وصفی است از طرف دیگر ظواهر جمع مَكْسَر "ظاهر" است = رد گزینه های ۱ و ۲ که "ظاهر" ترجمه شده است. قَلْبُهُ = ضمیر دارد. در گزینه ۳ "دل" بدون ضمیر آمده که غلط است.
۲۹	گزینه ۳ ترجمه صحیح عبارت گزینیه ی سوم: «... تو در کارهایت با پشتکار باشی، به هدف هایت می رسی».
۳۰	گزینه ۳ اَلْمَسْئُولُ : سؤال شونده
۳۱	گزینه ۱ هر که حقیقت ... در این گزینه «زندگی خود» با ضمیر و «عمر» بدون ضمیر، از موارد نادرست است. توجه شود که سوال گزینه خطا را می خواهد.
۳۲	گزینه ۳ الإقدام: اقدام کردن - الأقدام: پاها
۳۳	گزینه ۴ در گزینه ۱ «أَكْبَرُ الْقَبِيْبِ» بزرگترین عیب، و در گزینه ۲ «التَّوَّاضُّعُ» ارتباط، نادرست ترجمه شدند و در گزینه ۳ «مَثَلُهُ» مثل خودش، ترجمه نشده است.
۳۴	گزینه ۴ تَخَفِرُ در این گزینه مفرد مؤنث است و لذا ضمیر متصل به آخر الأخ باید مؤنث باشد و به صورت لأخِیْها بیاید.
۳۵	گزینه ۴ گوش دادن - استماع / شنیدن - سمع / ۱ و ۳ - غلط (هرکس بشنود) قطعاً - جمله دوم را تأکید کرده است - ۲ غلط (جمله اول را تأکید کرده است). تذکر: در جمله شرطی می توان فعل ماضی را به صورت مضارع ترجمه کرد.
۳۶	گزینه ۲ در این عبارت اسلوب شرط به کار نرفته است. در صورتی که لَيَنْظُرُ جواب شرط باشد، واجب است با «فای» جواب شرط به کار رود. تشریح سایر گزینه ها: گزینه ۱: «يُحْسِنُ» فعل شرط و جمله اسمیه «فأالله ...» جواب شرط است.

گزینه ۳: «يَلْتَزِمُ» فعل شرط است و جمله اسمیه «فهو مؤمن» جواب شرط است.	
گزینه ۴: «سَارَ» فعل شرط و «لا يَنْتَدِمُ» جواب شرط است.	
۳۷	<p>گزینه ۳ توجه: برای ساختار اسم (اسم فاعل، اسم مفعول، اسم مکان، اسم مبالغه ...) به مفرد آن نگاه می‌کنیم.</p> <p>گزینه ۱: «الشَّابُّ» مفرد: الشاب «اسم فاعل» از ثلاثی مجرد است.</p> <p>گزینه ۲: «مُسْتَعِينًا» اسم فاعل از ثلاثی مزید است.</p> <p>گزینه ۴: «الْثَّاهُ» مفرد: الثَّاهي «اسم فاعل» از ثلاثی مجرد است.</p>
۳۸	<p>گزینه ۴ گزینه ۱ :: «ناهيًا و مُعينًا» هر دو اسم فاعل از ثلاثی مجرد و مزید است.</p> <p>گزینه ۲ :: «المُسافرين» اسم فاعل ست.</p> <p>گزینه ۳ :: «المُجَرَّبُ، المُلمَّعات، مَمْزُوجَةٌ» هر سه اسم مفعول هستند.</p> <p>اما گزینه ۴ :: «الصَّالِحَة، ناهين، صابرين، الشَّاكِل» اسم فاعل هستند. «الْمُنْكَر» اسم مفعول است.</p>
۳۹	<p>گزینه ۲ بررسی سایر گزینه‌ها:</p> <p>در گزینه ۱ «له حرف زائد» ← ليس له حرف زائد، و در گزینه ۳ «لا يحتاجُ إلى المفعول» ← يحتاجُ إلى المفعول، و در گزینه ۴ «تفضيل» ← اسم فاعل، نادرست می‌باشد.</p>
۴۰	<p>گزینه ۲ بررسی سایر گزینه‌ها:</p> <p>در گزینه ۱ «له حرفان زائد» ← له حرف زائد، و در گزینه ۳ «يحتاجُ إلى المفعول» ← لا يحتاجُ إلى المفعول، و در گزینه ۴ «مجرور بحرف جر» ← مضاف إليه، نادرست می‌باشد.</p>
۴۱	<p>گزینه ۱ بررسی سایر گزینه‌ها:</p> <p>در گزینه ۲ «فاعل» ← مفعول، و در گزینه ۳ «له حرف زائد» ← ليس له حرف زائد، و در گزینه ۴ «جواب شرط» ← جمله فعلیه، نادرست می‌باشد.</p>
۴۲	<p>گزینه ۱ «الْمُنَاسِب» ← الْمُنَاسِبِ</p>
۴۳	<p>گزینه ۴ زیرا «آسيا» معرفه «عَلَم» است</p> <p>گزینه ۱ «عَالَم»، گزینه ۲ «آداب»، گزینه ۳ «تجارب» مبتدا نکره می‌باشند.</p>
۴۴	<p>گزینه ۳ در گزینه ۳ «المزارعون» معرفه به ال و فاعل است.</p> <p>در گزینه ۱ «الطبيعة»، گزینه ۲ «الخُبز»، گزینه ۴ «العالم» معرفه به ال و مضاف‌الیه می‌باشند.</p>
۴۵	<p>گزینه ۱ يُنْتَفَعُ: جمله وصفیه است و «خير» خبر جمله می‌باشد.</p>
۴۶	<p>گزینه ۴ در گزینه ۴ «البرازيل» معرفه به ال، است ولی نقش مجرور به حرف جر دارد.</p> <p>در بقیه گزینه‌ها:</p> <p>گزینه ۱ «قشَم» گزینه ۲ «نیکشهر» سیستان، گزینه ۳ «إلام» عَلم و مضاف‌الیه می‌باشند.</p>
۴۷	<p>گزینه ۱ أَلْعَنَبَ: مبتدا / البرازيلي: صفة / العالم: مضاف‌الیه است.</p> <p>أَمَّا «البرازيل» عَلم است معرفه به «ال» نیست.</p>
۴۸	<p>گزینه ۳ او نباید سخن بگوید «ليس له» ندارد.</p> <p>عَلم: علمی - آگاهی (باید به صورت نکره ترجمه شود)</p>
۴۹	<p>گزینه ۳ «الظبي»: آهو / «كأنه»: گویی / «إنسان شاعر»: انسانی شاعر است / «يُدرك جمال الليل»: (جمله ی وصفیه)، که زیبایی شب رادرك می‌نماید.</p> <p>«و هو يرقب القمر بإعجاب كثير»: (جمله ی حالیه)، و با شگفتی بسیار ماه را نظاره می‌کند.</p>
۵۰	<p>گزینه ۴ مفهوم دقیق عبارت صورت سؤال این است که «گویا راضی کردن همه ی مردم، هدفی است که به دست آورده نمی‌شود» و این معنی، تنها با مفهوم گزینه ی چهارم، مطابقت دارد.</p>
۵۱	<p>گزینه ۴ مطابق ترجمه آیه «چه بسا از چیزی کراحت دارید و خداوند در آن خیرزیدی قرار می‌دهد» گزینه ۴ درست است.</p>
۵۲	<p>گزینه ۴ در گزینه ۱ «يطالع...» جمله وصفیه، در گزینه ۲ «المريض» و در گزینه ۳ «السريعة» صفت می‌باشند.</p>
۵۳	<p>گزینه ۲ «كان فيه العلم متروكاً» جمله وصفیه است که موصوف «زمن» را توصیف می‌کند.</p> <p>ترجمه: مسلمانان پرچم علم را در زمانی حمل کردند که در آن علم در سرزمین اروپا متروک بوده است!</p> <p>بررسی سایر گزینه‌ها:</p> <p>گزینه ۱: «هو قد جلس» و «يطلب» بعد از اسم نکره نیامده است. ترجمه: در راهم بر مرد سن‌داری گذشتم؛ در حالی که بر زمین نشسته بود و کمک می‌خواست!</p> <p>گزینه ۳: «اعمل» معطوف است. ترجمه: آیات قرآنی را بخوان سپس به آن عمل کن، زیرا عمل به قرآن اساس موفقیت است!</p>

گزینه ۴: «هَي تَعْلَمُنَا» بعد از اسم نکره نیامده است. ترجمه: ورزش برای او فایده زیادی دارد؛ در حالی که اخلاق عالی در زندگی را به ما می آموزد!

۵۴ گزینه ۴: «جَمَلَةٌ يَجْتَهِدُ فِي أَعْمَالِ الْخَيْرِ جَمَلَةٌ وَصْفِيَّةٌ وَ مَوْصُوفٌ آن اسم نکره «فرد» می باشد.

۵۵ گزینه ۴: «ظَلِيًّا» اسم نکره، و جمله ی «يَغْنِي الْجَمَالَ» که بعد از اسم نکره قرار گرفته و زاید است، جمله وصفیه می باشد. (در سایر گزینه ها، جمله ی وصفیه وجود ندارد).

۵۶ گزینه ۲: «جَمَلَةٌ تُكَنِّزُ فِيهِ مَقَادِيرُ كَثِيرَةٌ مِنَ الْبِرِّ وَتَيْنِ جَمَلَةٌ وَصْفِيَّةٌ برای اسم نکره «غذاء» در سایر گزینه ها جمله وصفیه به کار نرفته است.

۵۷ گزینه ۳: زیرا «عَمَلٌ» نکره است و جمله ی «يَنْفَعُ النَّاسَ كُلَّهُمْ» جمله ی وصفیه است.

۵۸ گزینه ۴: گزینه ۱: «مَحْمَدًا» اسم خاص (معرفة) است.  
گزینه ۲: «تَلَامِيذٌ» اسم نکره جمع مکسر است، جمله وصفیه مفرد مذکر است با همدیگر مطابقت ندارند.  
گزینه ۳: «تَلْمِيذَةٌ» اسم نکره بصورت مفرد مؤنث اما جمله وصفیه بصورت مفرد مذکر ذکر شد با همدیگر مطابقت ندارد.  
گزینه ۴: «طَالِبًا» نکره، مفرد مذکر و جمله وصفیه هم بصورت مفرد مذکر آمده و با هم مطابقت دارند.

۵۹ گزینه ۴: «أَنْتَظِرُ» جمله وصفیه و محلاً مرفوع است. / «طَوِيلَةً» نیز نعت (صفة) مفرد است.  
ترجمه: لحظه دیدار مادر بزرگم لحظه ای است که از مدتی طولانی منتظرش هستم.  
بررسی سایر گزینه ها:  
گزینه ۱: «الذَّهِيَّةُ» / «المرتفعة»: صفت، مفرد. ترجمه: اشعه طلایی خورشید از پشت کوه های بلند ظاهر شد!  
گزینه ۲: «المرَّةُ» صفت، مفرد. ترجمه: من به رضای خدا راضی هستم به هنگام رویارویی با حوادث تلخ روزگار!  
گزینه ۳: «العظيمة» صفت، مفرد. ترجمه: ای خواهرم باید از ثروت های بزرگت انفاق کنی!

گزینه ۱: شرح گزینه ها:  
گزینه ۱: در اینجا الإجابة مبتدای مؤخر و مِنْ أَخْلَاقٍ خبر مقدم است. جمله اسمیه معمولاً ترکیب مبتدا + خبر دارد، اما در برخی شرایط جای این دو عوض می شود و خبر در اول جمله و مبتدا در پی آن می آید که در این صورت به خبر، خبر مقدم و به مبتدا، مبتدای مؤخر می گویند. توجه داشته باشید که بدون دانستن این قواعد نیز می توانید به راحتی از طریق ترجمه، مبتدا و خبر را تشخیص دهید و ببینید کدام جزء دارد جزء دیگر را توضیح می دهد.  
گزینه ۲: مقرر کرد آنچه را قصد کرده بود با تأخیر انجام دهد؛ پس (ما) در جمله عربی مفعول برای فعل (يفعل) است.  
گزینه ۳: (... به چیزی می رسد که...) (ما) در جمله عربی مفعول برای فعل (يبلغ) می باشد.  
توجه داشته باشید که گاهی اوقات مفعول جملات عربی در جملات فارسی متمم خواهند بود.  
(رسیدن به) در فارسی گذرا به متمم و در عربی گذرا به مفعول است.  
گزینه ۴: کلمه (کل) دائم الاضافه می باشد.

گزینه ۱: بررسی سایر گزینه ها:  
گزینه ۲: (الجميلة) صفت مفرد  
گزینه ۳: (لم تلتفت) جمله وصفیه برای (صورة) می باشد.  
گزینه ۴: (لم يستطع) جمله وصفیه برای (مسألة) است.

گزینه ۳: بررسی گزینه ها:  
گزینه ۱: «حَيٌّ» خبر نکره است. اما «وَإِنْ كَانَ مَيِّتًا» جمله وصفیه نیست. زیرا بر سر جمله وصفیه حرف «واو» بر سر آن نمی آید.  
گزینه ۲: «يَوْمَانِ» خبر نکره است. اما «يَوْمٌ لَكَ» جمله وصفیه نیست. زیرا «يَوْمٌ» را می توان «بَدَل» از «يَوْمَانِ» گرفت که جزء اهداف کتاب درسی نیست.  
گزینه ۳: «تَنْتَو» جمله وصفیه است که «شَجَرَةٌ» که «خبر» و اسم نکره، است را وصف می کند.  
گزینه ۴: «شَجَرَةٌ» خبر و اسم نکره است. اما «وَإِنْ تَبَلَّغَ...» نمی تواند جمله وصفیه باشد. زیرا حرف «واو» بر سر آن آمده است.

گزینه ۱: «يُنْتَفَعُ بِعِلْمِهِ» جمله وصفیه است و «عَالِمٌ» اسم نکره، و «مبتدا» است را وصف می کند.  
گزینه ۲: «لَا تُدْرِكُ» جمله وصفیه است و «غَايَةً» نقش آن خبر است را، وصف می کند.  
گزینه ۳: «لَا تُنْقَلُ» جمله وصفیه است و «رِيحٌ» نقش آن خبر است را، وصف می کند.  
گزینه ۴: «يُنْقَذُكَ» جمله وصفیه است و «صديقٌ» نقش آن خبر است را، وصف می کند.

گزینه ۱: «مفيدة» خبر  
توضیح: يَلْهَتْ ... جمله وصفیه برای کلبا در گزینه ۲  
یمشی ... جمله وصفیه برای ظیبا  
يُبْعِدُكَ ... جمله وصفیه برای صديق مخلص

۶۵	<p>گزینه ۱: رد سایر گزینه‌ها:</p> <p>گزینه ۲: ما: فاعل ← مفعول</p> <p>گزینه ۳: ما: مبتدا ← مفعول</p> <p>گزینه ۴: ما: مضاف الیه ← خبر</p>
۶۶	<p>گزینه ۴: گزینه ۱: «يُنْقَذُكَ» جمله وصفیه است و نقش موصوف (صَدِيقُ) خبر است.</p> <p>گزینه ۲: «شَاهَدْتُ» جمله وصفیه است و نقش موصوف (فَرِيَّة) مجرور به حرف جرّ است.</p> <p>گزینه ۳: «يُسَاعِدُنِي» جمله وصفیه است و نقش موصوف (بَرْنَامَجاً) مفعول است.</p> <p>گزینه ۴: «يَقْرَأُ فِيهِ الْقُرْآنُ» جمله وصفیه است و نقش موصوف (عِيْدٌ) فاعل است.</p>
۶۷	<p>گزینه ۱: الصالح صفت برای مجتمع است.</p> <p>نکته: آیا یک اسم در آن واحد می‌تواند هم صفت و هم مضاف الیه داشته باشد؟</p> <p>بله: در چنین حالتی مضاف الیه بر صفت مقدم می‌شود.</p> <p>نکته: صالح ال گرفته است به دلیل آن که موصوف که مجتمع باشد به وسیله مضاف شدن برای "هم" معرفی شده و از آن جا که صفت در معرفه بودن از موصوفش پیروی می‌کند، ال آمده تا آن را نیز معرفه کند.</p>
۶۸	<p>گزینه ۲: يَبْلُغُ الصَّادِقُونَ: راستگویان می‌رسند (نادرستی گزینه‌های ۳ و ۴) / يَصْدَقُهُم: با راستگویی خود (نادرستی گزینه ۳) / ما: به چیزی (نادرستی گزینه ۱) / لَا يَبْلُغُهُ الْكَاذِبُونَ: که دروغگویان به آن نمی‌رسند (نادرستی گزینه‌های ۱، ۳ و ۴) / باحتیالهم: با حيله‌گری خود</p>
۶۹	<p>گزینه ۲: «هوی» مفرد است، در گزینه ۱ و ۳، به غلط جمع ترجمه شده، «ضرر» مفرد است در گزینه ۴، به غلط جمع ترجمه شده است.</p>
۷۰	<p>گزینه ۳: لاتستشّر الکذاب: با دروغگو مشورت نکن. رد گزینه‌های ۲ و ۴ / يقرب عليك البعيد: دور را به تو نزدیک می‌کند / يبعد عليك القريب: نزدیک را از تو دور می‌سازد، رد سایر گزینه‌ها</p> <p>دانش آموزان گرامی توجه کنید: در گزینه یک و دو آمده «دور را به تو نزدیک می‌نمایند» فعل می‌نمایاند یعنی نشان می‌دهد!</p> <p>اما مفهوم جمله این است که دور را به تو نزدیک می‌کند.</p> <p>نکته: کذاب همیشه معنای بسیار دروغگو نمی‌دهد.</p> <p>نکته: چه = که = چه آن که</p>
۷۱	<p>گزینه ۱: زیرا (لِئَلَّه) فعل امر به لام است (باید بجنگیم). در گزینه ی ۲ با ما می‌جنگند و در گزینه ی ۳ از خود دور کنیم و در گزینه ی ۴ فعل را به صورت مصدر و جنگیدن ترجمه کرده است.</p>
۷۲	<p>گزینه ۳: «يجب»: باید</p> <p>«أَنْ نَسْمَحَ لـ...»: ... اجازه دهیم / «أَصْدَقَانَا»: دوستان خود / «أَنْ يَطْرَحُوا»: مطرح کنند / «لَعَلَّ»: شاید / «نَسْتَطِيعُ»: بتوانیم / «أَنْ نَزِيلَهَا»: آن‌ها را برطرف کنیم.</p> <p>بررسی موارد در سایر گزینه‌ها:</p> <p>گزینه «۱»: «بِخَوَاهِيم» و «زندگی» نادرست اند.</p> <p>گزینه «۲»: «می‌دهیم» و «با مطرح کردن» نادرست‌اند «لَعَلَّ» به معنی «شاید» در این گزینه ترجمه نشده است.</p> <p>گزینه «۴»: «زندگیشان» ترجمه نشده است. نکته: فعل مضارع با لَعَلَّ بیاید به صورت مضارع التزامی ترجمه می‌شود.</p>
۷۳	<p>گزینه ۱: قاتلوا: مبارزه کنید. فعل امر است که: به صورت فعل شرط ترجمه شده است و ترجمه‌ی درست آن با کفار مبارزه کنید خداوند شمارا یاری می‌کند.</p>
۷۴	<p>گزینه ۱: در گزینه‌ی (۲) از مالتان صحیح است که حرف از ترجمه نشده است. در گزینه‌ی (۳) خواهد بود و بی‌شک خطا می‌باشند و در گزینه‌ی (۴) نتواند خطاست.</p>
۷۵	<p>گزینه ۳: طَبِي لَمَنْ: خوشا به حال کسی که/ يَجْتَنِبُ الْكَذْبَ: از دروغ گفتن دوری می‌کند / وَ إِنْ كَانَ: اگر چه باشد / لِلْمَزَاحِ: برای شوخی (مزاح)</p> <p>بررسی سایر گزینه‌ها:</p> <p>گزینه «۱»: لَنْ تَكُونَ به معنی نخواهد شد صحیح است و نخواستی یافت نادرست است.</p> <p>گزینه «۲»: آيَاتُ رَبِّنَا الْكُبْرَى: الْكُبْرَى صفت برای آیات است نه رَبَّنَا (از راه جنس می‌توان تشخیص داد) بنابراین ترجمه درست آن نشانه‌های بزرگ پروردگارمان است.</p> <p>گزینه «۴»: ترجمه درست عبارت: چشم در دو جهت نمی‌چرخد، مگر در برخی از حیوانات مثل آفتاب پرست.</p>
۷۶	<p>گزینه ۳: معلمان همگی... يُخْبِنُ: دوست دارند، أَنْ تَنْجَحَ: که موفق شوند، فِي جَمِيعِ الدَّرُوسِ: در تمام درس‌ها</p>
۷۷	<p>گزینه ۱: يا طالب العلم ← ای جوینده‌ی علم - يُثَبِّتِي لَكَ ← برای تو شایسته است</p> <p>أَنْ تَتَخَلَّقَ بِالْحِلْمِ وَالْوَقَارِ ← که به بردباری و متانت آراسته شوی</p>

۷۸	<p>گزینه ۱: «مُرُوْهُ تَكْ إِلَیْهِ: جوانمردی‌ات به او، در گزینه ۲ «إِلَیْهِ» ترجمه نشده است. «أَسَاءَ إِلَیْكَ» به تو بدی کرد در گزینه ۲ «ك» به تو، ترجمه نشده است و «إِلَیْهِ» در گزینه‌های ۳ و ۴ نیز ترجمه نشده است. به علاوه در گزینه ۳ «أَسَاءَ إِلَیْكَ» به غلط به صورت مصدر یعنی «بدی کردن» ترجمه شده است.</p>
۷۹	<p>گزینه ۳: «أَنْ تَعْلَمَ» ← «أَنْ تَعْلَمَ» (أَنْ + مضارع ← که + مضارع التزامی) أَنْ تَعْلَمَ: که بدانیم. رد گزینه ۱ که «أَنْ تَعْلَمَ» ترجمه نشده است و رد گزینه ۴ زیرا «می‌دانیم» ترجمه شده است. در «لا أَتَرُّ» لا نفی جنس است؛ بنابراین در ترجمه آن باید از «هیچ استفاده شود (رد گزینه ۲) علاوه بر این کلمه «یعنی» در گزینه ۲ به غلط در ترجمه وارد شده است.</p>
۸۰	<p>گزینه ۴: گزینه ۱: «يُعْجِبُنِي» فعل مضارع، جملة وصفیه «يَفْرَحُ» فعل مضارع، جملة وصفیه معنی مضارع التزامی می‌دهد. گزینه ۲: «أَقْتَشَ» فعل مضارع، جملة وصفیه «يُسَاعِدُنِي» فعل مضارع، جملة وصفیه معنی مضارع التزامی می‌دهد. گزینه ۳: حرف «حَتَّى» بر سر فعل مضارع «يَحْكُمُ» بیاید معنی مضارع التزامی می‌دهد. گزینه ۴: «لَا تَحْزَنُ» فعل نهی است.</p>
۸۱	<p>گزینه ۳: بررسی موارد در سایر گزینه‌ها: در گزینه ۱ «حَاوِلُوا» امر حاضر است و نیاز به قید «باید» ندارد، در گزینه ۲ «الكَثِيرَةَ» صفت برای «أَعْمَالُ» آمده و در گزینه ۴ «الكَثِيرَةَ» صفت برای «أُمُورُ» آمده که همگی نادرست است.</p>
۸۲	<p>گزینه ۲: إِنَّ الشَّهَادَةَ فِي ذَاكِرَةِ شُعْبَانَ: شهیدان، در خاطرة ملت ما هستند / لَنْ نَنْسَاهُمْ أَبَدًا: آنان را هرگز فراموش نخواهیم کرد. (لَنْ که از حروف ناصبة فعل مضارع است، مضارع مثبت را به فعل آینده منفی تبدیل می‌کند).</p>
<p>ترجمه‌ی متن: رابطه بین ایرانیان و عرب به قدیمی‌ترین عصرها برمی‌گردد. وجود لغات فارسی در اشعار عرب قبل از اسلام، بهترین دلیل بر اثبات این امر است. یکی از دلایل‌های استحکام این رابطه موضوع ترجمه‌ی آثار به این دو زبان است. علاوه بر آن ایرانیان از پیشاهنگان (راهنمایان) آن نهضت علمی هستند که در پایه‌های جامعه‌ی اسلامی دمیده شد. پس آن‌ها سعی کرده‌اند که آن را توسعه بدهند. و در این مجال به زبان این نهضت بیش از خودشان (خود اعراب) توجه کردند. و ایرانیان احساس غربت نکردند هنگامی که دیدند که آن، زبان عربی است، بلکه مأنوس شدند با آن و تلاش کردند که آن را تدوین کنند و منظم کنند، پس تألیفات متنوع زیادی را برای فهم آن و روشن کردن آن و استخراج ظرائف تألیف کردند.</p>	
۸۳	<p>گزینه ۱: صورت سؤال: از علائم رابطه بین ایرانیان و عرب، ... (۱) وجود کتاب‌ها و آثار ترجمه شده به این دو زبان است.</p>
۸۴	<p>گزینه ۲: (باید به فرهنگ بیگانگان ... ) يجب= باید/ أن لا نسبح= که اجازه ندهیم / ل= به / ثقافة الأجانب = فرهنگ بیگانگان / أن تدخل= که وارد شود/ فی شؤوننا الاجتماعية...= در امور اجتماعی ما... .</p>
۸۵	<p>گزینه ۳: توجه: هرگاه حرف «لن» بر سر مضارع بیاید «آینده منفی» ترجمه می‌شود و هرگاه حروف «أَنْ - كَيْ - لَ - لِكَيْ - حَتَّى» بر سر مضارع بیایند «مضارع التزامی» ترجمه می‌شود.</p>
۸۶	<p>گزینه ۴: با توجه به عبارت داده شده که می‌گوید: هر کس طمع به زیاد داشته باشد به کم دست پیدا نمی‌کند. در گزینه‌های دیگر در این خصوص صحبت نشده است. ترجمة عبارت: هر کس به بسیار طمع کند، کم را (هم) به دست نمی‌آورد. مفهوم بیت گزینه ۴ و عبارت سؤال این است که انسان حریص هر چه بیشتر حرص بورزد کم‌تر به خواسته‌اش می‌رسد.</p>
۸۷	<p>گزینه ۱: سؤال گزینه‌ای را می‌خواهد که در آن طلب (امر) برای انجام کار باشد. در گزینه ۱، «لِيَذْهَبُوا» فعل امر غایب است (باید بروند) تشریح سایر گزینه‌ها: گزینه ۲: «لَ» به معنی برای، تا اینکه می‌باشد. گزینه ۳: «لَهُم» حرف جر است. گزینه ۴: «لِلذَّهَابِ» حرف جر است.</p>
۸۸	<p>گزینه ۱: اَتَمَّا: فقط / لم يَلِدْ (نزاده) و لم يولد (زاده نشده): معادل ماضی ساده یا نقلی فارسی ترجمه می‌شود، چون قبلشان «لم» آمده است. گزینه ۲: جاء ب؛ آورد گزینه ۳: از نیکوترین آنچه دوست دارند (دوست می‌دارند) بیشتر از قبل، انفاق می‌کنند. گزینه ۴: يلقى الخطيبُ محاضرةً: سخنرانی می‌کند. / ينصتُ: گوش می‌دهند. هر دو فعل، مضارع می‌باشند که ماضی استمراری ترجمه شده‌اند.</p>
۸۹	<p>گزینه ۲: در گزینه ۲: «لَ» به معنای «برای» است ولی سایر گزینه‌ها به معنی «باید» است.</p>

۹۰	گزینه ۱ ایرانیان بالا بردند ارزش و شأن زبان عربی را، برای این که احساس کردند که آن، از خودشان است.
۹۱	گزینه ۴ ترجمه: تلاش ایرانیان برای تدوین کتاب‌ها پیرامون زبان عربی بیش از خود اعراب است.
۹۲	گزینه ۳ با توجه به متن که گفته: نفخت فی ارکان المجتمع الاسلامی گزینه‌ی ۳ نادرست است. «دمیدند رانحه‌ی نهضت علمی را از قبل از اسلام»
۹۳	گزینه ۴ در گزینه (۴) حرف «ل» به معنی «تا - تا اینکه است» ولی سایر گزینه‌ها به معنی «باید» است.
۹۴	گزینه ۳ رد سایر گزینه‌ها: گزینه ۱) عِلْم ← معرفة (أل) گزینه ۲) اسم فاعل ← نادرست است، فاعل ← مبتداً گزینه ۴) فاعل ← خبر
۹۵	گزینه ۳ الدكتورَةُ: فاعل ← نائب فاعل توجه: بعد از فعل مجهول فاعل نمی‌آید.
۹۶	گزینه ۳ کنت أفکر: ماضی استمراری فارسی بنابراین گزینه‌های ۳ و ۴ درست ترجمه شده است / السماء: آسمان، رد گزینه ۴ (این آسمان)، الأرض: زمین، رد گزینه ۴ (این زمین) / کل ما: هر آنچه رد گزینه‌های ۱ و ۴. ممکن: امکان دارد، رد گزینه‌های ۲ و ۴
۹۷	گزینه ۴ زیرا ترجمه عبارت چنین است: "سرزنش کن برادرت را با نیکی کردن به او"
۹۸	گزینه ۱ بررسی سایر گزینه‌ها: گزینه ۲: كانوا اول آمده است، باید به صورت مفرد می‌آمد (كانَ). گزینه ۳: كان بعد از المسلمون آمده است پس باید مطابقت کند و به صورت كانوا بیاید و نیز "علم" مفرد آمده که غلط است. گزینه ۴: نقاط جمع است و باید به صورت مفرد می‌آمد و "باحثین" خبر است و باید "باحثون" باشد.
۹۹	گزینه ۳ (إخوة: جمع مکسر - آیات: جمع مؤنث سالم - سائلین: جمع مذکر سالم) توجه: منظور از تیتتر سوال این است که کدام عبارت هر سه نوع جمع (جمع مذکر سالم - جمع مؤنث سالم - جمع مکسر) را دارد. رد سایر گزینه‌ها: ۱) الكلمات: جمع مؤنث سالم - أموات، أوزان: جمع مکسر ۲) مسؤولون: جمع مذکر سالم - البقاع، البهائم: جمع مکسر ۴) أعداء، قلوب، إخوان: جمع مکسر
۱۰۰	گزینه ۲ توجه: هر گاه جار و مجرور اول جمله اسمیه بیاید و خبری را برساند خبر مقدم می‌شود و اسم بعد از آن مبتدای مؤخر می‌شود.

# پاسخنامه کلیدی

۱★	۱	۱۸★	۴	۳۵★	۴	۵۲★	۴	۶۹★	۲	۸۶★	۴
۲★	۲	۱۹★	۳	۳۶★	۲	۵۳★	۲	۷۰★	۳	۸۷★	۱
۳★	۴	۲۰★	۴	۳۷★	۳	۵۴★	۴	۷۱★	۱	۸۸★	۱
۴★	۳	۲۱★	۴	۳۸★	۴	۵۵★	۴	۷۲★	۳	۸۹★	۲
۵★	۴	۲۲★	۳	۳۹★	۲	۵۶★	۲	۷۳★	۱	۹۰★	۱
۶★	۱	۲۳★	۲	۴۰★	۲	۵۷★	۳	۷۴★	۱	۹۱★	۴
۷★	۴	۲۴★	۴	۴۱★	۱	۵۸★	۴	۷۵★	۳	۹۲★	۳
۸★	۲	۲۵★	۳	۴۲★	۱	۵۹★	۴	۷۶★	۳	۹۳★	۴
۹★	۲	۲۶★	۱	۴۳★	۴	۶۰★	۱	۷۷★	۱	۹۴★	۳
۱۰★	۲	۲۷★	۴	۴۴★	۳	۶۱★	۱	۷۸★	۱	۹۵★	۳
۱۱★	۳	۲۸★	۴	۴۵★	۱	۶۲★	۳	۷۹★	۳	۹۶★	۳
۱۲★	۴	۲۹★	۳	۴۶★	۴	۶۳★	۱	۸۰★	۴	۹۷★	۴
۱۳★	۲	۳۰★	۳	۴۷★	۱	۶۴★	۱	۸۱★	۳	۹۸★	۱
۱۴★	۱	۳۱★	۱	۴۸★	۳	۶۵★	۱	۸۲★	۲	۹۹★	۳
۱۵★	۱	۳۲★	۳	۴۹★	۳	۶۶★	۴	۸۳★	۱	۱۰۰★	۲
۱۶★	۱	۳۳★	۴	۵۰★	۴	۶۷★	۱	۸۴★	۲		
۱۷★	۳	۳۴★	۴	۵۱★	۴	۶۸★	۲	۸۵★	۳		